

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 35 • NUMMER 11 • NOVEMBER 2009

Weekendje Luxemburg

Kampioenstitel Marcelino

Nieuwe Kennedymars

Op de Camino

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te
Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en
NFV (IVV)

ADRESSTICKER

*In het oude centrum
van Waalre begon voor
OLAT op 18 oktober het
nieuwe wandelseizoen.*

*Een uitgebreid foto-
verslag is te vinden in
dit nummer.*

REDACTIE OLAT NIEUWS

Mirjam Kies, Wil Jacobs, Rinda Scheltens,
Maria Stortelder en Ad van Asten (tekst)
Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie, archivering)
Angélique van Deursen (webmaster: website@olat.nl)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie blad: Mirjam Kies
Advertenties & coördinatie website olat.nl:
Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand
Scheidingsstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550 342

Ledenadministratie & abonnementen
Jet vd Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
De Regent 286, 5611 HW, Eindhoven
040 252 4404, jet.dreesen@gmail.com

Verzending

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

Druk

Ton Niëns, Weert

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Zie ook onze website: www.olat.nl

INHOUD OLAT NIEUWS 2009 - 11

Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Grenzeloze tocht; Winterseries	4-5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6-7
Vooruitblik Winterserietoht Maarheeze <i>Mirjam Kies</i>	6
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vesseem</i>	7
Eerste lustrum Rooise Wandelingen <i>Betsie van Mil</i>	8
Fijn clubweekend in paradijselijk Luxemburg <i>Ad van Asten</i>	9-11
Fotoreportage winterserietoht Waalre <i>Noud Wijn e.a.</i>	12-13
Prikbord <i>Mirjam Kies</i>	14
LPS: clubkampioenschap, stand & agenda <i>Hans de Vries</i>	15
LPS: agenda & uitslagen <i>Hans de Vries</i>	16-17
NK 50 km in Tilburg: hard gewerkt voor gouden plak <i>Marcelino Sobczak</i>	17-19
Het verval van de wandelpas <i>Paul Koks</i>	19
Prielenbos het mooiste gebied in het Groene Hart <i>Henri Floor</i>	20-22
Nieuwe Kennedymars Winterswijk-Arnhem <i>Mirjam Kies</i>	23
In gesprek met Sjef van Gestel <i>Mirjam Kies</i>	24-25
De Camino, van St.-Jean-Pied-de-Port tot Leon (1) <i>Peter van de Ven</i>	26-30
Nieuwsgierig naar het traditionele knopenlaantje <i>Rinda Scheltens</i>	31-32

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur.

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling
De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 503 33 22
joopwesseling@hetnet.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 44 04
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Secretaris

Gerrit van Baal
Louise de Colignystraat 14,
5616 ER Eindhoven
06 44 58 86 65
gerritvanbaal@hetnet.nl

Vice-voorzitter

Boetje Huliselan
Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
boetjelsa@planet.nl

Bestuurslid

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 53 77 75
toon.van.wordragen@gmail.com

Bestuurslid

Kees van Vesseem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
keesvanvesseem@tiscali.nl

Bestuurslid

Ad van Asten
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten1@chello.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
adverbakel@home.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde en voorz.),
Piet van der Ree (secr.), Henk Plasman (lid), Paul
Canters (lid), Pierre Emans (asp. lid), Hans de Vries
(wedstrijdsecr.), 06-20133971, havries@capgemini.com
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven

Winterserie

Ad Verbakel (parkoersen), Fonny van Buul (start-
bureau), Piet van Buul, 06-29378256 en Willem
Schoonhen, 06-48783069 (verzorging)

Clubreizen

Toon van Wordragen (coördinator)
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495-537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat), 040-2552742,
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven,
kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Bersselaar, Toon van Wordragen

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (coördinator), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Kees van Iersel, 0411-621706
Truus Kusters, 0478-541276
Kees van Vessem (bestuursafgevaardigde)

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413-475454
Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413-475454
Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (H. Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)
Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

Boetiek & verkoop wandelgidsen

Hetty van Wijk-Verberne, 040-2812060
Janet van Gennip, 040-2415802

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06-29378256
Willem Schoonhen, 06-48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

BIJ JOOP AAN TAFEL

Vanmiddag zit Joop niet aan tafel, maar in de auto met zijn handsfree telefoon. En neemt hij – anders dan u gewend bent – niet met Ad van Asten de laatste club-nieuwtjes door, maar met ondergetekende. Want Ad geniet met zijn Dini van een hopelijk zonovergoten vakantie aan de Spaanse Costa's. Het is hem gegund.

Bij OLAT is de zomer intussen al bijna vergeten. De eerste winterserie van het komende seizoen in Waalre zit erop. We hadden grandioos mooi weer, de bossen roken lekker naar paddestoelen en de mooi verkleurde blaadjes ritselden onder de voeten. Met 846 deelnemers kunnen we zeker tevreden zijn.

En die deelnemers waren zelf óók heel tevreden, meldt Joop. Het gebeurt niet vaak dat hij zó veel complimentjes in ontvangst kon nemen over het mooie parcours dat Ad Verbakel had uitgezet (en waar Ad stilletjes best trots op was, maar dat terzijde). Het enthousiasme van de wandelaars betrof behalve de prachtige route ook de gehele ambiance, met name de uitstekende verzorging. Dat je op de rustposten gratis en voor niks boterhammen kunt krijgen doet nieuwkomers vaak paf staan. Voor acht wandelaars in Waalre was dit aanleiding om zich ter plekke als lid aan te melden. Welkom!

De jaarvergadering van voorjaar 2010 lijkt nog heel ver weg, maar achter de schermen is Joop er al druk mee bezig. Want wie gaan er straks Toon van Wordragen en Kees van Vessem opvolgen in het bestuur?

Nu denken veel leden misschien: 'OLAT is zo'n grote club, dan zit je als bestuurslid vast elke week tot over je oren in het werk'. Maar zo is het niet! En dat komt volgens Joop doordat OLAT op een reuze fijne manier is georganiseerd. Direct onder het bestuur hangen namelijk vele commissies die zich bezighouden met de diverse activiteiten van onze club. In die commissies wordt veel werk verzet en dat ontlast het bestuur behoorlijk. Zodoende hoeft er maar één avond per maand vergaderd te worden (en in augustus helemaal niet). Verder is er nog één keer per jaar een dagje 'brainstormen op de hei'. Als bestuurslid wordt er dus niet zo veel druk op je gelegd. En het is ook niet zo dat een bestuurslid per se zitting moet hebben in een van de commissies.

Waar wij vooral behoefte aan hebben, zegt Joop, zijn mensen (waar blijven de vrouwen toch!) die willen meedenken over de vereniging. Mensen met goeie ideeën over welke kant we uit moeten, en hoe we dat gaan uitvoeren. Zulke mensen (m/v) moeten toch te vinden zijn onder de bijna duizend OLAT-leden die er inmiddels zijn?

Op de kortere termijn kijken we alweer uit naar de winterserietocht in Maarheeze. Een omgeving waar OLAT al heel wat jaren niet meer heeft gewandeld. Een uitgelezen kans om te genieten van deze rustige, landelijke uithoek van Brabant.

Dus tot ziens in Maarheeze!

-MK-

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande	040 - 2263198	pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel	0411 - 622188	acvanboxtel@home.nl
Kees van Iersel	0411 - 621706	kees.van.iersel@home.nl
Truus Kusters	0478 - 541276	h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
17 nov	Oostappensche Heide	Motel Nobis, 0493-681300 Nobisweg 1, 5721 VA Asten
01 dec	Maashorst & omgeving	Eetcafé 't Pumpke, 0412-612956 Raadhuisplein 7, 5388 GM Nistelrode
15 dec	Rondje Trappist	Proeflokaal Koningshoeven, 013-5722650 Eindh.weg 3, 5056 RP Berkel-Enschot
29 dec	NB: géén wandeltocht	<i>i.v.m. Grenzeloze Tocht daags tevoren</i>
12 jan	Eindhovens Achtertuin	Hut van Mie Pils, 040-2212892 Leenderweg 1, 5583 TC Aalst
26 jan	Rondje 't Gommelen	Café 't Gommelen, 013-511322 Biezenmortelsestr 1, 5074 PD B'mortel
09 feb	Daatjes Hoeveroute	Daatjes Hoeve, 0495-697319 Heugterbroekdijk 34, 6031 LE Nederweert
23 feb	Gr. & Kl. Beerzeroute	Café De Zwaan, 013-5141266 Hoogdijk 32, 5091 CH Middelbeers

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van ca. 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
10 nov	De Beckart
17 nov	Riethof
24 nov	Oud Rooy (<i>Verrassingstocht i.v.m. 1e lustrum</i>)
01 dec	Den Toel
08 dec	De Beckart
15 dec	Riethof
22 dec	Oud Rooy
29 dec	Vresselse Hut

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Betsie van Mil	0413 - 475454
Marinus van Roosmalen	0413 - 475467

GRENZELOZE TOCHT

Dit jaar voor de 18e keer organiseren OLAT en haar Belgische zusterclub Milieu 2000 uit Lommel weer de GrenzeLoze Tocht. Deze kan in twee richtingen gewandeld worden, waarbij ook nog keuze is uit een kortere en een langere route zodat iedereen zijn eigen afstand kan bepalen. Tussen de Nederlandse en de Belgische startlocatie rijdt bovendien een pendelbusje.

De route voert o.a. door de bossen bij Luyksgestel en het Lommelse natuurgebied de Sahara en wordt al naar gelang de looprichting aangegeven met rode of gele pijlen. Op de startlocaties en onderweg zijn tegen betaling consumpties verkrijgbaar. In het sportstadion van Lommel is een grote rust met horeca- en toiletvoorzieningen. Als herinnering aan de tocht ontvangt u een speciale sticker voor uw wandelboekje.

Datum: maandag 28 december 2009

Startplaatsen:

Nederland: Cambiance De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1
5575 XP Luyksgestel

België: Parochiezaal Heide-Heuvel
Heide z/n
3920 Lommel/Heide-Heuvel

Afstanden: 12 - 15 - 24 - 27 - 30 km

Starttijden: 8.00 - 11.00 uur   24 - 27 - 30 km
8.00 - 14.00 uur   12 - 15 km

Pendeldienst: met muntjes à € 1,00 per persoon, per rit.

Informatie: OLAT: 073 - 5033322
grens@olat.nl

Milieu 2000: (vanuit Nederland) 0032 - 11541584

WINTERSERIES

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau vanaf 07.15 uur geopend voor koffie
vanaf 07.30 uur inschrijven
om 17.00 uur gesloten

Afstanden   **Starttijden** (tot 1 jan. 2010)
30-40 km   08.00-09.30 uur
10-15-20 km   09.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:

10 km   € 2,50
15 km   € 3,00
20 km   € 3,50
30 km   € 4,00
40 km   € 4,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart.
Korting Bondsleden € 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart.
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.
Herinneringen zijn te koop in het startbureau.

Informatie: 073 5033322
winter@olat.nl

AGENDA

Zondag 15 november 2009   **Maarheeze**
Café De Smeltkroes
Kijkakkers 1, 6026 ER Maarheeze

Zondag 17 januari 2010   **Moergestel**
Restaurant/Partyboederij 't Draaiboompje
Hild 1, 5066 CL Moergestel

Zondag 21 februari 2010   **Valkenswaard**
Café De Dommelstroom
Bergstraat 32, 5551 AX Valkenswaard

Zondag 21 maart   **Wanroy**
Camping de Bergen
Campinglaan 1, 5446 PW Wanroy

NB: per 1 januari 2010 worden de starttijden als volgt gewijzigd:
30-40 km   08.00-09.00 uur
10-15-20 km   08.00-12.30 uur
60 km   07.00 - 07.30 uur (alleen in maart!)

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

NOVEMBER

18 Leny van Roosmalen	Sint-Oedenrode
18 Johan Hellings	Helmond
18 Erik de Jong	Eindhoven
19 Jan van Houtum	Heeswijk-Dinther
19 Mevr. Mollen	Eindhoven
20 Nelly Keuten-van Weert	Eindhoven
20 Toos Schoonus	Haaren
20 Rini Groeneveld	's-Hertogenbosch
21 Frans-Joseph van den Heuvel	Best
21 Chris van der Aar	Ittervoort
21 Jo van Heugten	Asten
22 Toos der Kinderen-Manders	Nuenen
22 Willy Senders	Eindhoven
22 Willy de Haas	Helmond
22 J. de Bruijne	Maarheeze
22 Wil Jacobs	Sint Michielsgestel
23 Karen de Bruijne	Maarheeze
23 Theo Bergmans	Breugel
23 Bert de Boer	Ommel
23 Frans de Wit	Waalre
24 Othmar Glänzer	Eindhoven
25 Peter Koolen	Helmond

25 Germa la Fleur	Beek en Donk
25 Jan de Vries	Meijel
26 Kees van Iersel	Haaren
26 Piet Selten	Mill
27 Henk Treur	Geldrop
27 Montse Sole Murciano	Weert
29 Jan Verhagen	Sint-Oedenrode
29 Rian Lacet	Geffen
29 Jet van den Bersselaar - Dreesen	Eindhoven
29 Kees van der Aa	Veldhoven
30 Henk Aerdt	Nuenen

DECEMBER

1 Mario van de Kruis	Heeze
1 Hans van SprangElst	Gld
2 Adri Hagens - Stam	Geldrop
2 Pieter van de Mortel	Deurne
2 Wim Koenders	Erp
2 Inge van Egmond	Breda
2 Henrie Claassen	Helmond
3 Onne van der Kraan	's-Hertogenbosch
3 Piet van Dongen	Eindhoven
3 Peter Markus	Sint-Oedenrode
4 Jan van Eck	Sint-Oedenrode
4 Carin van Meteren - Bergmans	's-Hertogenbosch
4 Marian Latijnhouwers	Sint-Oedenrode
4 Lineke van der Gaag	Eindhoven
4 Anneke Lieven	's-Hertogenbosch

4 Hugo Prinsen	Valkenswaard
4 Coby van den Brink	Nijkerk
5 Petra de Rooij	Breda
5 Nel Bruins-de Wit	Sint-Oedenrode
6 Betsie Geerts	Gemond
6 Francina van de Laar	Son
7 Coos Zwaard	Sint-Oedenrode
9 Marieke van Ginkel - van Dam	Zwijndrecht
9 Harry Timmermans	Sint-Oedenrode
9 Wil van Coenen	's-Hertogenbosch
10 Ben Jamry	Oirschot
10 Ingrid Balk	Eindhoven
10 Ben Giesen	Helmond
10 Christ Vorstenbosch	Oisterwijk
10 Theo Martens	Liempde
11 Alexandra van der Wulp	Uden
12 Riet van der Linden	Beek en Donk
12 Ger Heupink	Lieshout
12 Henk Wissink	Weert
12 Lydia del Prado - Maassen	Eindhoven
13 Marina Kivits - Hermes	Sint-Oedenrode
14 Riek van Hattum	Weert
14 Noud Wijn	Eindhoven
14 Bep van den Elzen - Ermers	Volkel
15 Louis Vernie	Maasbracht
15 Jo vd Akker	Heesch
15 Ted van Meteren	's-Hertogenbosch
15 Piet van Bommel	Tilburg
15 Jelle van der Zee	Vleuten

VOORUITBLIK WINTERSERIE: MAARHEEZE

EEN HELE DAG IN DE NATUUR

De bewoonde wereld achter je laten en een hele dag wandelen in de natuur – dat is wat routebouwer Ad Verbakel ons belooft met zijn mooie winterserietocht op de grens van Brabant en Limburg. De route is een aaneenschakeling van bosgebieden, maar omdat die overal anders van karakter zijn, wordt het allerm minst eentonig. Bovendien is er de afwisseling met de agrarische gebieden. Onderweg kruisen we ook enkele malen ons eigen, recent vernieuwde Graaf van Hornepad.

Een hoogtepunt is ongetwijfeld het uitgestrekte Weerter Bos, een eeuwenoud bosgebied met vennen, heide, rabatten en weidevelden. Stichting Het Limburgs Landschap bezit hier ruim 600 ha en voerde er de laatste jaren veel natuurherstelprojecten uit; dichtgegroeide vennen zijn weer open, een oude boerderij heeft plaatsgemaakt voor een nieuwe uitkijktoren met zicht op de verwilderde graslanden, en met wat geluk kan men de reëenfamilies tegenkomen die hier zijn

uitgezet. Ook het Grenskerkmonument (een openluchtkapel) is opgenomen in dit prachtige natuureservaat. Verder voert onze wandeling naar natuurgebied De Pan, de bossen rond Sterksel, Leende en Soerendonk, langs de Bulder Aa en door landgoed Cranendonck.

Vanuit de start in Maarheeze steken alle afstanden eerst het spoor over, waarna de 10 km al meteen afsplitst. Nabij de Grenskerk is de eerste wagenrust en buigt de 15 km af. De overige afstanden duiken dieper het Weerter Bos in.

Na het verlaten daarvan doen ze de historische Daatjeshoeve aan, die sinds vorig

jaar een horecabestemming heeft. De volgende etappe leidt naar de tweede wagenrust in natuurgebied De Pan, waarvan ook de 10 en 15 km gebruik maken. Na deze rust keren zij samen met de 20 km over mooie bospaadjes terug naar Maarheeze. Daarbij wordt ook landgoed Cranendonck doorkruist.

De 30 en 40 km begeven zich op weg naar huize Providentia in Sterksel. Kort daarna is de derde wagenrust en scheiden zich de wegen: de 30 km loopt via de Zevenhuizensche Heide en de 40 km maakt een wijde boog naar het Leenderbos. Aan de overzijde van de A2 bereiken beide afstanden na een poosje de tweede caférust, in Camping Soerendonk. Na nog een uitgebreide toer door de omliggende bossen en heide wordt de A2 weer overgestoken. Daar vindt de samenkomst plaats met de kortere afstanden en gaat het via landgoed Cranendonck terug naar Maarheeze.

Zie pag. 5 voor praktische informatie

ZIEKENBOEG

Ziekte van Lyme. Het zal je maar gebeuren, dat je bij het wakker worden ontdekt dat je gezicht halfzijdig verlamd is en dat je met één oog niet eens meer kunt knipperen. Zomaar, van de ene dag op de andere. Het overkwam vorige maand **Rinda Schelkens**, en ze wist toen nog niet dat deze aandoening (*Bell's paretse*, in vaktermen) het indirecte gevolg was van een tekenbeet.

Intussen staat vast dat ons redactielid via zo'n besmette teek de ziekte van Lyme heeft opgelopen. Ze heeft nu een zware antibioticakuur gekregen en zal er nog een poosje mee zoet zijn. Maar uiteindelijk zijn de vooruitzichten op herstel van de gezichtsverlamming hoopgevend.

Rinda was wel een beetje verbaasd toen ze de uitslag kreeg; ze heeft de gewoonte na elke wandeltocht goed te kijken of ze door een teek gebeten is en die dan snel te verwijderen. Alles volgens het boekje. Ze was na een weekje dokteren ook alweer gewoon aan het werk gegaan omdat ze zich verder goed voelde.

„De symptomen zijn bij mij relatief mild. Als ik op internet lees wat mensen allemaal aan zo'n tekenbeet kunnen overhouden, mag ik nog van geluk spreken. Het had veel erger kunnen zijn”, aldus Rinda, die allang blij is dat ze in elk geval nog kan wandelen. En al is het zicht met één afgeplakt oog wat minder, bij de OLAT winterserie in Waalre wist ze op de bospaadjes toch een straf wandeltempo aan te houden. Haar ooglapje heeft ze versierd met een bordje ‘verboden in te rijden’. Want het leven moet wel een beetje vrolijk blijven.

Een opbeurend kaartje kunt u sturen naar het volgende adres: Zandscholtenmarke 9, 8016 LH Zwolle.

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven, of
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404 of jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Mevr. Tineke van den Bosch
Jan Deckersstraat 39, 5591 HN Nuenen

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Dhr. Theo Rovers, Best
Mevr. Fien de Vries, Geldrop
Mevr. Susan Horvers, Asten

VAN DE BESTUURSTAFEL

Jubilarissen Vierdaagse. Op 8 oktober zijn de jubilarissen van de Vierdaagse in Nijmegen gehuldigd door de Regio Brabant-Zeeland van de KNBLO-NL. Het ging om degenen die dit jaar voor de vijfde, de tiende, de vijfentwintigste of veertigste keer meegelopen hebben. Namens ons bestuur was Boetje Huliselan hierbij aanwezig.

OLAT had dit jaar 24 jubilarissen. Vijf van hen hebben helaas niet gereageerd op de uitnodiging, van zes mensen was bericht van verhindering binnengekomen en maar liefst 13 jubilarissen van OLAT zijn in het zonnetje gezet bij restaurant Boerke Mutsaerts in Tilburg.

Dat is wel eens anders geweest. Vorig jaar waren er een handvol en twee jaar geleden was Boetje zelfs de enige aanwezige jubilaris van OLAT.

Alle jubilarissen kregen een speld met inscriptie en natuurlijk was er koffie met gebak en na afloop een borrel toe. Iedereen kon een invité meenemen en de bijeenkomst was héél gezellig. Volgend jaar hopen we op een nog grotere opkomst.

Voorproefje Grenzeloze Tocht.

De Grenzeloze Tocht – zoals bekend nooit op zondag – valt ook dit jaar weer op een maandag. Op de 28e december bent u vanaf 08:00 uur welkom op de Zwarte Bergen in Luijks-gestel.

Iedereen die die dag niet kan meewandelen omdat hij of zij als vrijwilliger bij de tocht aan de bak komt, of om andere reden verhinderd is, kan

op zaterdag 12 december de tocht mee inlopen/voorlopen. U bent welkom om 9.00 uur bij café de Lossing, Lossingsweg 21, 3920 Lommel. En... voor iedere deelnemer is er een extra oorlam onderweg!

Vacatures. Om eens een ouderwetse uitdrukking te gebruiken: ‘het wordt ons bang te moede’.

Waar zijn we dan wel bang voor? OLAT is toch een bloeiende vereniging die barst van de activiteiten en vrijwilligers? Dat klopt, OLAT bloeit als een tierelier en we hebben veel vrijwilligers. Toch dreigen er op cruciale punten gaten te vallen. Gaten die we niet één, twee, drie kunnen opvullen.

Om te beginnen zoeken we nog steeds 2 bestuursleden, liefst vrouwen die het (mannen)bestuur in maart zouden willen versterken. Het polsen van een aantal kandidaten heeft nog niet tot resultaat geleid.

Voorts zoeken we een 5-tal mensen die mee willen helpen bij de verzorging van de vierdaagse in Nijmegen. Het zou erg jammer zijn als we in plaats van 2 posten per dag moeten volstaan met maar één post. Ook is de functie van bureauchef bij de Kempische Wandeldagen nog steeds vacant.

Wie helpt (helpen) ons uit de brand? Een babbeltje, een telefoontje of een mailtje naar een van onze bestuursleden is voldoende. Liever eerst informatie wat het allemaal inhoudt? Die kunt u krijgen als u het ons even laat weten.

-Kees van Vessem-

Deze leuke groepsfoto is gemaakt vlak voor de start op dinsdag 13 oktober, op het plein voor de Beckart in het kerkdorp Nijnsel. Dit is één van de vijf vaste locaties van de Rooise wandelingen. Door de startcafés wekelijks te laten rouleren (zie schema pag. 4) wordt maximale afwisseling geboden.

Verrassingstocht voor jong & oud op dinsdag 24 november om het te vieren

Rooise Wandelingen lopen al 5 jaar uitstekend

Het alweer zo'n vijf jaar geleden dat er vanuit de gemeente aan Marinus van Roosmalen gevraagd werd of er in Sint-Oedenrode wekelijkse wandelingen zouden kunnen komen voor ouderen. Dit in navolging van de grote groep 'Fifty-Fit' fietsers die er al enige tijd elke donderdag opuit trokken.

Marinus van Roosmalen ging met Theo Tromp aan tafel zitten, bij een paar potten bier werden de plannen gemaakt en niet veel later werden de 'Rooise Dinsdagwandelingen' geboren. Maar omdat er binnen OLAT al Dinsdagwandelingen bestonden is de naam ingekort tot simpelweg Rooise Wandelingen. In eerste instantie voor de mensen van 55+ maar dat is al lang niet meer zo. Iedereen die wil, mag komen meelopen – en dat gebeurt ook.

Het was half november 2004 toen deze jongste loot van OLAT ten doop werd gehouden. Er werden passende woorden gesproken en de gemeente gaf een rondje weg in café de Rooie Sok. Daarna konden de wandelaars beginnen aan de eerste route, gemaakt door Marinus van Roosmalen en Theo Tromp.

Opzet nog hetzelfde

Sindsdien zijn een aantal zaken veranderd, maar de opzet is hetzelfde gebleven. De start is stipt om 10:00 uur. Meestal zijn er twee afstanden, af en toe zelfs drie. Met routes van ongeveer 7 km, 10 km en van zo'n 12 km kunnen de wandelaars er tegenaan! De prijs voor meewandelende niet-leden is teruggebracht tot € 1,-. Marinus zorgt nog altijd voor de routes, maar nu met zijn broer Theo van de Ven. Ik ben al heel snel de administratie gaan doen, in plaats van Theo Tromp.

De wandelingen worden nog steeds druk bezocht. Van de tientallen enthousiaste wandelaars die wekelijks naar de

start komen, zijn velen inmiddels OLAT-lid geworden. Vaak, heel vaak, lopen de wandelaars verkeerd. Ze kletsen veel en hebben het heel gezellig met elkaar. De routebeschrijving verdwijnt soms al voor de start in hun jaszak en gaat thuis op de stapel bij de verzameling. Men loopt de voorgangers wel na en als die fout lopen gaat de rest er prompt achteraan. Niet voor niets zegt Marinus geregeld: „Waarom zou ik nog routes uitschrijven, ze lezen het niet en lopen elkaar toch maar achterna.”

Al honderden routes

Toch is er iedere week weer een (ver)nieuw(d)e route, gecontroleerd door Leny en Marinus. Inmiddels zijn er zo al honderden routes in en rond Sint-Oedenrode gemaakt.

Gemiddeld komen er wekelijks rond de vijftig wandelaars; dat aantal varieert. Geluk met het weer hebben de Rooise wandelaars ook. Al valt in de directe omgeving de regen met bakken uit de hemel, hier in Rooi blijft het dan vaak droog weer en schijnt er een lekker zonnetje bij.

De Rooise Avondwandeling die in dezelfde periode en door dezelfde breinen nieuw elan ingeblazen is was afgelopen juni een prachtig evenement voor ons dorp. De vijfde editie was een groot succes met 540 wandelaars, waaronder veel kinderen. Veel hulp voor de avondwandeling krijgt de commissie uit de groep van dinsdagwandelaars. Dat is fijn en mag ook wel eens in het clubblad komen te staan!

Op dinsdag 24 november vieren we de 5e verjaardag van de Rooise Wandelingen. Niet met koffie en taart. Hoe dan wel? Als u dat te weten wilt komen, dan moet u erbij zijn. Er komt die dag een verrassende verrassingstocht vanuit café Oud Rooy, Markt 13, Sint-Oedenrode.

-Betsie van Mil-

Zeer geslaagde clubreis had op geen beter tijdstip kunnen vallen

Paradijselijk weekend in Luxemburgse Ardennen

Ons clubreis-weekend staat dit jaar gepland voor het laatste weekend in september. We treffen het enorm met het weer; de commissie had het niet beter kunnen bedenken. Bij vertrek op zaterdagmorgen in Eindhoven een opkomend zonnetje dat nog wat moeite heeft met de ochtendmist, maar dat zou niet lang duren.

Drie personenbusjes en een auto zijn gereed voor vertrek. Op de carpool bij Leende en bij het restaurant A2 Nederweert komen de laatste gasten aan boord. De reis kan beginnen.

Onze bestemming: Schliedermanscheid in het Groot-Hertogdom. Dat is een goede 250 km verderop naar het zuiden. Een kopje koffie, net over de Luxemburgse grens, gaat er bij iedereen dan ook gretig in. En volgens mij staan we bij Toon nog voor een paar euro in het krijt!

Het is nog even zoeken naar het startpunt van de GR 57, dat geeft ons de tijd om af te spreken waar het rendez-vous in loop van deze middag zal zijn: ergens bij de Gare in Diekirch. Hoe anders zal het lopen...

Afgrond-yoga

Als altijd gaat de helft van het gezelschap op een holletje van start. Een obstakel van 70 treden kan hen niet temperen, maar ons zeker wel. Na zo'n goeie 500 meter gaan we het bos in. En de bomen stijgen met ons mee. Dat duurt dan ruim 4 kilometer en er zijn

nog mensen die denken dat dit ruim binnen een uurtje te doen is... Wandel maar eens mee.

Gelukkig bestaat ons gezelschap vooral uit genietters. Van een prachtig uitzichtpunt bijvoorbeeld. Mirjam neemt haar yogahouding aan op de rand van de afgrond en anderen benutten de kans om iets anders te doen.

Mooie schakeringen

Dan gaat het verder richting Lipperscheid, een dorpje in het dal. Het grote probleem is nu een logische inschatting van de route. Wat te denken bij twee wegen, de ene van rechts en de andere van links, die op het punt waar wij uit de bosrand komen recht over elkaar heen gaan? We komen eruit.

Op een bankje voor een theehuisje bedenken Truus en ik dat het lunchtijd is en met mooie vergezichten is dat even heerlijk verpozen. De anderen komen ook weer bij ons in de buurt en zo gaat de tocht verder. Wij draaien met de helling mee. Iedereen geniet even verderop van de mooie schakeringen in het landschap. Op afstand een juweeltje. Iets

verder ligt een kasteel te pronken. Het is een optrekje dat daar ruim duizend jaar geleden is gebouwd op 150 meter hoogte boven de Sûre: de burcht van Bourscheid. In de middeleeuwen een geduchte schiettent en tegenwoordig een pronkstuk van cultuurhistorische waarde.

Abrupt verlaten we even daarna het asfalt en gaan weer de hoogte in. Ik geloof dat op dat ogenblik Wil en Gerd bij mij in de buurt wandelen. Bij een 'belvédère' is het weer genieten van het uitzicht. Ver beneden ons stroomt de Sûre in al haar schoonheid.

Zonder ophouden

Dan is het voorlopig gedaan met de rust. Voor mij zie ik Truus uit het zicht verdwijnen en Wil en Gerd genieten achter mij verder.

De Remerzbiërg is nog redelijk te doen. Meestal maak ik een foto van de omgeving als zo'n ding vergeet op te houden. Gelukkig zie ik wel de afslag naar links waar de weg het bos indraait. Hoewel het bospad lichtjes stijgt, is het geen kuitenbijter. Dat zal dadelijk echter wel anders uitpakken. Sturen ze me helemaal over een smal paadje langs de bergrand, tot aan het uiterste puntje van Auleschbiërg. Links uit de flank gaat het dan de hoogte in.

Rustig aan, af en toe genieten, even denken aan een pilsje, dan weer verder. En steeds van die kaarsrechte sparrerbomen die met je meeklimmen. Toch haal ik het en strijk uiteindelijk neer op een hoogvlakte waar geen bergen meer te zien zijn.

Geel wybertje

Vlaktbij een autoweg tref ik Ans en haar man. Zij houden het voor vandaag voor gezien: busje komt zo. Was ik ook maar zo wijs geweest. Ergens hier in de buurt moeten Mirjam, Anneriet en haar vriend in een zonnige wei hebben liggen pitten. Ik heb ze niet opgemerkt. Volgens Ans is het nog 7 km naar Diekirch, het einddoel voor vandaag. De klok wijst 15:00 uur en ik reken me rijk! Bij boerderij Closdelt loop ik zowat de koeien uit de stal, zo dicht gaat het langs de boerderij.

Dan kom ik bij een markeringspaal met diverse symbolen. Ons gele wiebertje gaat rechtsaf, maar ik kan ook

recht door. Dan is het echter zonder beschrijving. Victor Hugo, toch niet de minste op wandelgebied, is hier ook afgedraaid en ik besluit hem te volgen. Of dat verstandig is, laat ik wijselijk buiten beschouwing.

Preekstoel

Niets aan de hand, denk ik in eerste instantie. Die weilanden en akkers, met hier en daar in houtwal, dat hebben we bij ons in Son ook. En het staat er zo simpel: we dalen richting de 'Preekstoel'. Zal wel zo zijn.

Ik ben de laatste jaren geen echte held meer bij het dalen. En ook nu weet ik niet of het zweet door de zon komt of van de schrik. De Preekstoel verschaft inderdaad een fantastisch panorama. De Sûre stroomt honderden meters beneden mij.

Dan de rotspunt weer af en verder afda-

len. Tenminste, ik veronderstel dat het zo in de beschrijving staat. Het smalle pad naar beneden is een uitdaging, het kronkelt over de flanken en nergens heb je houvast. Het vertoont een pittige daling en ligt ook nog zijdelings hellend.

Eindelijk ben ik beneden en kom bij een brede weg, waar ik de keus krijg uit links of rechtsaf. Er is geen markering meer te zien. Omdat ik zeker weet dat ik tijdens de afdaling geen zijpad ben gepasseerd, moet er bij de Preekstoel iets fout zijn gegaan. Ik had daar op mijn schreden moeten terugkeren, lees ik dan in de beschrijving. Maar geen mens die mij nog omhoog krijgt over dat pad!

Letzeburgs

Ik vraag een toevallig passerende dame waar ik ben. Ze spreekt Letzeburgs en vertelt dat Erpeldange naar links is en iets verder ligt dan ook Diekirch. Mijn telefoon geeft geen netwerk en ik mag de 'handy' van mevrouw gebruiken om Toon te bellen. Maar Toon heeft op dat moment z'n secretaresse op kantoor en die zegt dat zodra ze uitgepiept is, ik

mijn boodschappen mag doen. Herzlichen Dank!

Dan hoor ik plotseling herrie in het bos achter mij. Anneriet, haar vriend en Mirjam komen over hetzelfde pad afzakken. Gelukkig ben ik niet meer alleen. Anneriet en vriend lukt het om zich met een 'voorhistorisch sportaootje' uit de voeten te maken. Ze zullen zeggen dat wij eraan komen. Aan komen wáár is ons voorlopig nog niet duidelijk...

Met de trein

Om het verhaal verder kort te houden, gaan Mirjam en ik verder te voet richting Erpeldange en daar zien we wel. Ik denk dat we er een uur over doen. Onderweg is een hele bergwand naar beneden gekomen, wat het verkeer en ons noopt om via extra noodbruggen over de rivier aan de andere kant van de versperring te komen.

In Erpeldange is geen Bahnhof, wel een leuk doorkijkje. Terwijl Mirjam probeert Toon te bellen, komt er juist een 'vrijwilliger' bij het hotel, die ons welwillend naar het station in Ettelbrück brengt. Vandaar vertrekt tegen half zeven de trein naar Wiltz. Voor maar drie euro samen zijn we kaaskoper!

Thuis staat de warme maaltijd klaar en iedereen is blij. De avond wordt in gezelligheid doorgebracht in een kroegje. Ik zou zeggen: de foyer van een schouwburg waardig. En zodoende gaan de meesten tegen de tijd met de meeste streepjes, voldaan op stok.

Inspraak

Zondagmorgen begint het klokkenspel van de toren om 06:00 uur met ons zachtjesaan in stemming te brengen voor die dag. En Dini is iemand van de klok, dus met mijn rust is het ook vlug gedaan. Het ontbijt wordt uitgebreid genoten en wij zijn ruim op tijd gereed om te gaan genieten van weer een prachtige dag.

Bij het weekend zijn we niet zo strak aan het schema gebonden als bij de

gewone uitstapjes naar de Ardennen. Op de tweede dag mogen we – 'meeste stemmen gelden' – een beetje zelf de afstand, zeg maar het startpunt bepalen. Zo wordt besloten om vandaag met de langste afstand te starten in Clervaux, dat is ongeveer 20 km tot ons eindpunt Kautenbach.

In Clervaux is het op een mooie dag als vandaag goed toeven. Op het parkeerterrein wordt de strategie besproken en al vlug is de eerste groep op weg. Ze hebben de instructie van Toon en Jan op zak. Die kant op!

Een kleinere groep, waaronder ikzelf, start in Drauffeld. We geven de snelle jongens en meisjes 7 kilometer voorsprong. Hen wacht volgens het voorbericht van Toon een pittige tocht. Echt benieuwd wie ons als eersten zullen inhalen zijn we niet: dat moeten Marleen en Bert zijn. We zullen zien.

Voor ons groepje geen moeilijke vooruitzichten en ook wat tijd betreft kunnen wij het rustig aan doen. Dini en Wil zullen samen met Jan en Toon voor een lekkere soepmaaltijd aan de finish zorgen en er is ook wel horeca in het

dorp. De weg naar ons startpunt in Drauffeld is al een belevenis op zich. Van die mooie kronkelpaden onder bomenrijen door. Hier en daar flink stijgend en dalend.

Vrolijk stappen we even later de vrije natuur in. Mooie vergezichten. En opvallend veel van die knusse asfaltpaden die van overal schijnen te komen. Elk dorpje heeft hier een eigen ontsluiting op de hoofdbaan. Dat is feitelijk dan ook weer niet veel meer dan een baan door de weilanden.

Rookpluim

De route leidt ons over een hoogvlakte met prachtig uitzicht op het dorp. We stijgen ever door een bosrand en komen dan weer in open glooiend terrein. Links in de verte weer een ferme heuvelrug, maar dat is nog ver. De top

wordt de 'Beizknapp' genoemd. Hij imponeert voorlopig nog niet. Op een splitsing een kapel samen met een wegwijk, het doet aan Limburg denken.

We gingen een tijdje samen op met het Ardennen-Eifelpad, maar dat neemt nu afscheid van ons.

Ans merkt op dat we vandaag echt vlug bij de soeppost zijn. De veronderstelling dat een rookpluim in de verte het eindpunt is, blijkt ijdel. Daar ligt Pintsch in de vroege ochtendzon te schitteren. Een mooi wit kerkje op een heuvel, omringd door knusse huisjes met mooie bloemtuintjes voor de deur. We dwarsen het dorp, wat inhoudt dat we de straat oversteken en meteen over een veldweg de afdaling inzetten.

Beneden ligt Lelingen op ons te wachten. Waarschijnlijk van oudsher een boerendorp met veel veeteelt, getuige een oude melkerij in de dorpsstraat. Na ons hebben de meesten hier ook nog ergens een cafeetje gevonden. Onze doorkomst was kennelijk te vroeg voor de baas. Volgens de Wikipedia wonen er 88 mensen in het dorp, maar dat lijkt me iets te kleinerend geschat.

Oude 'vehicles'

Direct na de bebouwde kom gaan wij tegen een fikse berg op. Dit is het begin van de heuvels die de loop van de Clerve markeren. Niet moeilijk te veronderstellen waar Clervaux zijn naam aan dankt. De eerste heuvel laat zich bedwingen. Gisteren heb ik mijn lesje geleerd en ik beloof mezelf niet 'overspannen' aan de finish te komen.

De klimmers voor mij blijven in het zicht, maar de afstand is zodanig dat ik rustig mijn adem kan reguleren. Je kunt niet zeggen dat het piept, maar die antieke 'vehicles' die er ons vandaag geregeld voorbij stuiven, klinken

toch anders. Na een halfuurtje stijgen is het uitzicht zo fantastisch dat wij er meteen een rustpauze op een bank aan besteden. Dat is nog eens bekomen op zondagmorgen.

Kijk, ginds beneden lopen Marleen en Bert en daarachter nog twee: Henny en Sytse. Kijken hoelang we hen nog voorblijven.

Dienstmaagdenpad

De klim is inmiddels wat afgeplat, het gaat nu gestaag over vals plat. We maken daarna een flinke zwaai om een berg heen, die ook niet moeilijk doet. Even moeten we improviseren, want een brug heeft het begeven. Nog gekken of Truus en Simon er niet onder liggen, maar dat is gelukkig niet het geval. Ook het voorspelde wildwater is vandaag tot rust gekomen.

De berg laat ons weer klimmen. De weg is breed en volgens de veronderstellingen van Jo heeft hier de hertog van het

kasteel even verderop met zijn sjees enkele eeuwen geleden rondgetoerd. Het paadje voor de dienstmaagden en het gespuis komt straks nog.

Inderdaad, niet heel veel verder ligt het Chateau de Schüttbuerg, dat uit de 12^e eeuw stamt. Uit de annalen blijkt dat dit toch enorme kasteel maar weinig invloed heeft gehad in het gebied. Terwijl wij het bouwwerk bewonderen

– het is in restauratie – komen Marleen en Bert aanwandelen.

Gelukkig is het prachtig weer en hoeven we ons op het dienstbodenpad geen zorgen te maken over de schuifpartijen waarvoor de beschrijving waarschuwt. Jo fantaseert intussen verder over vervlogen tijden.

Afzakkertje

Verderop komen wij bij de molen, die zeker in het bezit van de burcht is geweest, de molen is naar het kasteel vernoemd. Evenals het kasteel is de molen privébezit. Hier worden we ingehaald door Henny en Sytze. Van hieraf is het nog ruim 3 km naar Kautenbach. We beklimmen weer een helling, die een mooi zicht geeft op de bergrug aan de overzijde, met daarop het kasteel waar we zo juist zijn langs gelopen.

Nog een mooie 'belvédère' op het dal en dan naderen we Kautenbach. We maken een haakse bocht die aanzet tot een afdaling tot bijna midden in het dorp. Aan alles is te zien dat het toeristisch is ingericht.

Op een fraai terrein staan de dames Dini & Wil klaar met de erwtensoeppot en houdt Toon de administratie van de binnenkomers bij. Een prachtig wandelweekend loopt langzaam ten einde. Voor iedereen is er na binnenkomst nog voldoende tijd voor een lekker afzakkertje in het plaatselijk hotel. Heerlijk op het terras in de nazomerzon.

Tegen half vijf is het dan stilaan tijd om afscheid te nemen en de thuisreis aan te vangen. Met dank aan de organisatie die dit weekend voor ons heeft gepland en uitgewerkt. En graag tot een volgende keer.

-Ad van Asten-

Foto's Roel vd Wijst en Ad van Asten

ZONNIG WAALRE

Het winterserieseizoen kende een zonnige start. Het kwik steeg al snel naar aangename hoogtes, en dat leidde tot een heerlijk ontspannen wandel-dag rondom Waalre. Op de rustposten was het gezellig toeven en iedereen genoot van het picknickweer.

Het parkoers was zeer fraai, en bood ook de nodige afwisseling. Een enkeling kon geen weerstand bieden aan de verleiding en liet zich door onze hoffotograaf samen met het landschap inlijsten.

Zoals beloofd was er aan water geen gebrek op deze wandeltocht. Maar het slootje springen bleef gelukkig beperkt tot het Dommeldal, en zelfs zonder hulp zullen de meeste wandelaars hun voeten hier wel droog gehouden hebben.

Het ruimschoots aanwezige water leverde vooral veel mooie plaatjes op. De foto's op deze pagina zijn van Noud Wijn, Winifred van den Boom en Mirjam Kies.

BLIJ MET BELANGSTELLING KNBLO

Tot voor kort had de KNBLO geen 'gezicht' voor mij als langjarig OLAT-lid. Sinds donderdag 8 oktober is daarin verandering gekomen. Ik zal uitleggen waarom.

Met vele andere Vierdaagse-deelnemers was ik uitgenodigd op een bijeenkomst in Tilburg, waar we werden gehuldigd vanwege diverse wandelprestaties m.b.t. de Vierdaagse van Nijmegen – dat wil

OPROEP

Al sinds juli 1999 stuur ik maandelijks drie OLAT-bladen door naar diverse bibliotheken op de Campus van de Technische Universiteit in Eindhoven, in de hoop dat die gelezen worden en dat een enkeling zelfs besluit om OLAT-lid te worden.

Nu ben ik na 10 jaar nieuwsgierig of dit inderdaad effect heeft gehad. Mocht je op deze manier lid geworden zijn, zou je dat dan willen laten weten?

Liefst per e-mail: a.ven570@chello.nl maar bellen mag ook: 040-25429238.

Alvast bedankt voor je reactie!

-Peter van de Ven-

GESLAAGD OP OLAT-PADEN

Airbornepad:

290	Kokkie Vermaas	Amsterdam	1x
291	Thijs Huting	Nijmegen	2x
292	Maaïke Kremers	Vlijmen	1x
293	Theo Kremers	Vlijmen	1x
294	Ron Kooijers	Schagen	1x
295	Monique de Wit	Schagen	1x
296	G. de Wilde	Woubrugge	1x
297	Robert v Rietschoten	Groesbeek	1x
298	Benny Brink	't Loo	1x
299	Maria Vogels- v Berloo	Volkel	1x
300	Ben Vogels	Volkel	1x
301	Ben & Joke Pöschkens	Roosendaal	1x
302	C. Gehoel	Valkenswaard	1x
303	J. Gehoel-Valkenburg	Valkenswaard	1x
304	G. van Gerven	Valkenswaard	1x
305	C. van Gerven-v Dorst	Valkenswaard	1x

Hertog Hendrikpad:

501	Huib Coenen	Eindhoven	2x
502	Piet Bongaerts	Waalre	1x

zeggen: vanaf minimaal 5 keer succesvol uitlopen tot 40 en zelfs 50 keer.

Voor iedere prestatie categorie had de heer Lout Havermans van de Brabantse KNBLO-afdeling een geestig speechje, waardoor er een bijzonder gezellige en 'warme' sfeer ontstond onder de circa twintig deelnemers en hun aanhang.

Voeg daaraan toe dat iedere deelnemer een bosje bloemen en een herinnerings-speld kreeg aangeboden, gelardeerd met koffie, thee, gebak en lekkere drankjes; dan kun je je voorstellen dat wij het onmiskenbare gevoel kregen dat de KNBLO echt belangstelling en aandacht heeft voor de leden van de bij hun aangesloten verenigingen.

KNBLO – en met name de heer Havermans: reuze bedankt voor deze fijne avond, waarvan we allemaal zeer hebben genoten!

-Leo Hoogeveen-

DANK AAN ALLE OLAT-MEDEWERKERS

Bij deze wil ik alle OLAT-medewerkers bedanken die zich hebben ingespannen bij de totstandkoming van de diverse wandelroutes.

Ik heb de afgelopen maanden het Graaf van Hornepad, het Hertog Hendrikpad en het Airbornepad Market Garden met veel plezier gelopen. Het Graaf van Hornepad was gelukkig nog goed te doen met behulp van de op internet aangegeven wijzigingen.

Mijn bedankje geldt natuurlijk ook voor de paden die in het verleden door de OLAT zijn uitgezet en die nu zijn overgedragen aan het Wandelplatform. Deze heb ik inmiddels ook gelopen.

Veel succes bij jullie verdere werkzaamheden.

-Anton Bierens-
(Amsterdam)

WEG WIJZER

„Kom allemaal maar achter mij aan!” roept deze Clubreiziger, blij dat hij de rest van het gezelschap op het rechte pad kan houden in de Luxemburgse Ardennen. Er is zojuist vruchteloos gezocht naar een aanwijzing over hoe de wandeling voort te zetten. Deze jongeman wierp zich spontaan op als verkenner en holde een eind voor de groep uit. Tenslotte heb je zo'n padvindershoe niet voor niks.

Maar ho eens... waar loopt hij hier eigenlijk mee te sjouwen? Is dat niet de wegwijzer die ergens in de grond had behoren te staan?

Inderdaad. Maar het is niet wat u misschien denkt. Want hij had 'm eerlijk gevonden. Losjes tegen een boom gedrapeerd door een eerdere passant. Toevallig op de goeie plek – en daar is-ie natuurlijk netjes teruggezet.

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP - LPS

De stand per 18 oktober

1	Ton de Jong	13515 (26)	42	6	Henny van de Haring	2430 (7)	81	Peter Koolen	720 (2)
2	Marcelino Sobczak	13445 (16)		6	Anja van Kempen	2430 (7)		Hans van Grol	720 (2)
3	Jan Dinnissen	11710 (23)	44		Cor vd Heijden	2425 (5)		Rinus Ars	720 (2)
4	Hans Pranger	11205 (24)	45		Gerard Meeuws	2410 (6)	18	Anneriet Janssen	720 (2)
5	Martien v Achterberg	10595 (20)	46		Co Tops	2300 (6)	18	Monique Barten	720 (2)
6	Ernst Westerhoff	10490 (21)	47		Bernard Oude Nijhuis	2260 (6)		Jack Hendriks	720 (2)
7	1 Hanny Klumpkens	10345 (21)	48		Erik Dikken	2245 (4)		Gerrit Legierse	720 (2)
8	Wim van Cappelle	9675 (19)	49	8	Nicole Nacken	2050 (5)	18	Dagmar Vos	720 (2)
9	Mart Douven	8715 (21)	50		Roel van der Wijst	2030 (6)	91	Fred Fisser	710 (2)
10	Henk Vink	8440 (21)	51	9	Mariette v Ampting	2020 (5)	21	Jeanne van Roosmalen	710 (2)
11	Boetje Huliselan	8345 (12)	52		Bert Bosmans	2005 (3)	93	Onne vd Kraan	665 (2)
12	Wim van Gemert	8260 (16)	53	10	Mariet Douven	1990 (6)	94	22 Maria vd Berg	660 (2)
13	Eric-Jan van Oorschot	7685 (17)	54	11	Ria Bens	1980 (6)	95	Bart Lutke Schipholt	650 (1)
14	Nico van Hassel	6670 (17)	55		Sjef Koolen	1920 (6)		Leo Schuurmans	650 (2)
15	Gerrit Arfman	6575 (15)	56		Ronald Iliohan	1895 (5)	97	23 Jolanda Meeuwssen	610 (1)
16	2 Coby Visser	6320 (16)	57		Wim vd Wittenboer	1890 (5)		Joop Smies	610 (1)
17	3 Connie Raijmakers	4975 (10)	58		Rob Keetlaer	1800 (5)	99	24 Janny den Braber	610 (2)
	Huib Raijmakers	4975 (10)	59		Hans van Heeswijk	1770 (5)	100	Cees Punselie	580 (1)
19	Pieter Boots	4880 (12)	60		Jan Vogelsangs	1745 (3)	25	Jeannette v Boerdonk	580 (1)
20	Klaas Bakker	4800 (10)	61	12	Anita Pepers	1730 (5)	102	Jan vd Hurk	535 (1)
21	Hugo Prinsen	4790 (10)	62		Servee Derks	1575 (2)	103	26 Lies Wesseling	460 (2)
22	Jan Asselberghs	4520 (7)	63	13	Riet Emans	1530 (4)	104	27 Mirjam Kies	425 (3)
23	Theo Klanke	4420 (9)	64		Henri Floor	1470 (5)	105	Theo Tromp	420 (2)
24	Rik Weverbergh	4215 (8)	65		Theo Gijzen	1440 (4)	106	Michel van Krimpen	400 (1)
25	Rolf Craanen	4160 (10)	66		Frances Rouppe vd Voort	1360 (3)	107	Koos van der Maden	360 (1)
26	Frank Marchand	4130 (10)	67		Hans van Ginkel	1330 (3)		Cor Hermsen	360 (1)
27	Evert v Ampting	4100 (11)	68		Claude Herman	1290 (2)		Theo Martens	360 (1)
28	Jelte van der Zee	4060 (10)	69		Cees Gutteling	1110 (3)		Arie Evegroen	360 (1)
29	Dirk Donders	3940 (11)	70		Adri vd Graaff	1080 (3)		Peter vd Ven	360 (1)
30	Frits Mennen	3670 (7)		14	Jo van Heugten	1080 (3)		Frank Geubbels	360 (1)
31	Gerrit van Haandel	3620 (6)			Richard Klein Bennink	1080 (3)	28	Toos Snoeijen	360 (1)
32	Rini Welten	3490 (9)	73	15	Ingrid Tromp	1055 (3)	28	Betsie Geerts	360 (1)
33	Peter Rijkers	3265 (9)	74	16	Carry Ombelet	960 (4)		Jan van Boerdonk	360 (1)
34	Willy Timmermans	3250 (7)	75		Ad Verbakel	940 (2)		Wim Baken	360 (1)
35	Peter van den Brink	3215 (8)	76		Hans de Vries	930 (2)		Henk Klinkhamer	360 (1)
36	Frans Derijcke	3075 (4)	77		Paul Canters	855 (1)		Bram Stelling	360 (1)
	4 Marie-Paule Vandenabeele	3075 (4)			Paul Koks	855 (3)		Bert Timmermans	360 (1)
38	Rob van Stuivenberg	2830 (6)	79		Marco v Heel	825 (1)		Dirk Belder	360 (1)
39	Wim Freriks	2790 (5)	80		Piet van Buul	805 (1)		Kees Mol	360 (1)
40	5 Rinda Scheltens	2620 (7)	81	17	Jannet van Kleeff	720 (2)	28	Caroline Dinnissen-Vernie	360 (1)
41	Dennis van Reeden	2535 (6)			Jan van Houtum	720 (2)		Ted Liebrechts	360 (1)

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP 2009

Datum	Startplaats	Categorie	Afstanden	Beloning / Bonus
15 nov	R'dam Kralingen	Winterserie W/P	10-5 km	schema
06 dec	R'dam Kralingen	Winterserie W/P	10-5 km	schema / 100

LET OP:

Vanaf 12 november is **Ad van Asten** weer terug van vakantie en melden deelnemers aan onze clubcompetitie zich weer bij hem – bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht. Dat kan telefonisch via 0499-473767 of per mail: a.asten1@chello.nl. Het programma van het clubkampioenschap 2010 zal in het volgende nummer bekend worden gemaakt.

125	31	Rian Lacet	350 (1)
		Tony van Duijn	350 (1)
		Geert van Dijk	350 (1)
		Ton van Dijk	350 (1)
	31	Iris van Limburg	350 (1)
130		Ton Seetsen	300 (1)
		Frans Bouwens	300 (1)
		Ben Duin	300 (1)
133	33	Coos Verburg	250 (1)
134		John van Berkel	200 (1)
	34	Elly van Berkel	200 (1)
136		Ad van Asten	100 (1)
		Antoon Asveld	100 (1)
138	35	Elly Habraken	50 (1)

NK SNELWANDELEN IN TILBURG: NEDERLAND WORDT EEN MAATJE TE KLEIN VOOR MARCELINO

Op zondag 4 oktober organiseerde Hart van Brabant samen met RWV Nederlands Kampioenschap snelwandelen op twee onderdelen: 10 km voor de vrouwen en 50 km voor de mannen.

NK 10 km

Bij de vrouwen ging de strijd tussen 11 deelnemers. Nederlands kampioen werd Liesbeth van Leeuwen (av NOP) met een tijd van net onder het uur. Het zilver was voor Marleen Radder en het brons voor Sandra Maas (beide van RWV).

Carry Ombelet kwam namens onze vereniging uit op dit kampioenschap. Zij liep veel sneller dan de vorige keer en eindigde op een tiende plaats.

NK 50 km

Bij de mannen is onze clubgenoot Marcelino Sobczak – uitkomend voor Unitas – in een schitterende tijd van 4:38:18 Nederlands kampioen geworden (zie ook het kader hiernaast). Op de tweede plaats eindigde zijn clubgenoot Pedro Huntjens met een achterstand van bijna een half uur! Het brons was voor Frank van der Gulik (De LAT). Hij finishte op zijn beurt weer 2 minuten achter Pedro.

Verder deed van onze vereniging Boetje Huliselan mee. Boetje eindigde op een 7^e plaats, vlak voor Rob Frielink, in een tijd van 5:42:50. Hiermee verbeterde Boetje zijn persoonlijk record weer op een 'Sergja Boebka' wijze. In 2007 liep Boetje deze afstand in 5:44. Begin dit jaar was Boetje in Olland een minuutje sneller. En nu verbeterde hij zich weer met een minuutje.

Overige wedstrijden

Naast deze nationale kampioenschappen werden in Tilburg ook andere snelwandelwedstrijden georganiseerd. Van OLAT deed Klaas Bakker mee met de 10 km.

Dennis van Reeden, Ton de Jong, Wim van Cappelle en Paul Koks gaven acte presence op de 20 kilometer. Voor hun prestaties zie de bijgevoegde tabellen.

-Hans de Vries-

10 km snelwandelen (w.o. NK vrouwen) op 4 okt. '09 in Tilburg

Alg	NK10	Naam	Land	Club	Tijd	km/u
1		Jacques van Bremen	NL	RWV	0:48:17	12,4
2		Harrold van Beek	NL	RWV	0:50:15	11,9
3	1	Liesbeth van Leeuwen	NL	av NOP	0:59:36	10,1
4		Marion Fuchs	D	Al Aachen	1:02:58	9,5
5	2	Marleen Radder	NL	RWV	1:04:24	9,3
6		Aad van Leeuwen	NL	av NOP	1:06:21	9,0
7	3	Sandra Maas	NL	RWV	1:07:22	8,9
12		Klaas Bakker	NL	OLAT	1:10:45	8,5
18	10	Carry Ombelet	NL	OLAT	1:18:54	7,6

KAMPIOEN OP HET KONINGSNUMMER

Op 5 maart 2006 liep Marcelino op een prestatiewandeltcht van 10 km in 1:06:21 in een stijl die niets met snelwandelen van doen had. Maar hij riep tegen iedereen: „Dat kan ik binnenkort veel beter“ – of woorden van gelijke strekking. Weenigen geloofden zijn praatjes. Vervolgens heeft hij veel aan snelwandeltrainingen gedaan en is dit blijven volhouden. Hierdoor verbeterde hij zich steeds, en ook nog eens veel sneller dan menig een had verwacht.

Daarnaast deed hij veel (soms zelfs iets te veel) om zijn conditie op peil te brengen en te houden. En drie en een half jaar later kun je wel zeggen dat hij de daad bij het woord heeft gevoegd. Hij is nu Nederlands Kampioen geworden op het koningsnummer van het snelwandelen. Dit in een goede snelwandelstijl en in een tijd die de laatste 10 jaar niet meer door een Nederlander is gelopen. Een ware topprestatie.

Op afstanden vanaf 50 kilometer heeft Marcelino momenteel geen serieuze concurrentie in het binnenland en moet hij zich gaan richten op internationale wedstrijden als hij zich door middel van concurrentie wil blijven verbeteren.

50 km snelwandelen (w.o. NK mannen) op 4 okt. '09 in Tilburg

Alg	NK50	Naam	Land	Club	Tijd	km/u
1		Jean-Franck Vanoosthuyse	F	Ussel AC	4:34:21	10,9
2	1	Marcelino Sobczak *)	NL	Unitas	4:38:18	10,8
3		Jerome Caprice	MRI	-	4:57:41	10,1
4	2	Pedro Huntjens	NL	Unitas	5:07:52	9,7
5	3	Frank van der Gulik	NL	De LAT	5:09:42	9,7
9	7	Boetje Huliselan	NL	OLAT	5:42:50	8,8

20 km snelwandelen op 4 oktober 2009 in Tilburg

Alg	Naam	Land	Club	Tijd	km/u
1	Laurent Houze	F	-	1:42:55	11,7
2	Raphael Cosset	F	ACVA	1:43:01	11,6
3	Malte Strunk	D	Al Aachen	1:46:06	11,3
10	Dennis van Reeden	NL	OLAT	2:17:52	8,7
Prest 2	Ton de Jong	NL	OLAT	2:20:20	8,6
Prest 3	Wim van Cappelle	NL	OLAT	2:21:40	8,5
13	Paul Koks *)	NL	Haag Atletiek	2:44:42	7,3

*) ook lid van OLAT

Een zeer persoonlijke terugblik op het NK 50 km snelwandelen

Marcelino kreeg zijn gouden plak niet cadeau

Het is achter de rug, 4 oktober heeft plaats gemaakt voor 5 oktober. Hier thuis, zittend om 2 uur in de morgen, spoken de voorbije dagen – met op de achtergrond de afgelopen weken en maanden – door mijn hoofd. Enya draait op de achtergrond en geeft samen met de wierook die ik zo-even heb aangestoken bij Quan Yin (Chinese Maria) de zo broodnodige rust.

Waterlanders dreigen achter de oogleden, maar is daar wel plaats en tijd voor? De tijd dringt alweer en nieuwe evenementen die mijn volle aandacht vergen, staan voor de deur. Met Thies komende zaterdag Berg en Dal voorlopen, maar vooral ook mijn eigen trainingsweekend staat op de agenda; nog vier weken te gaan. Verder hoop ik 30 oktober nog naar New York te vertrekken om daar een cursus tot gelicenseerde snelwandeltrainer te gaan volgen. De eerste die Nederland in jaren rijk zou zijn.

Geen moment van bezinning

Moe zijn lichaam, maar vooral de geest, van de inspanning van de afgelopen tijd. Of moet ik zeggen: van het afgelopen jaar? Veel is gebeurd en eigenlijk is er geen moment van bezinning mogelijk geweest.

Sinds Carry het afgelopen jaar is geopereerd is dit huishouden constant onder spanning geweest. Vanavond hebben wij dat bij een zeer goed Italiaans restaurant afgesloten met een etentje. Ook luidde dat voor mij een periode in van twee weken niet streng diëten en vasten.

Veel moet men doen om doelen te bereiken, maar misschien soms zelfs nog meer laten.

Het meeste dat dit jaar werd aangegaan eindigde in succes, maar kende ook zeker zijn tegenslagen. De grootste domper werd Newmarket. Hoog waren de verwachtingen en nog hoger misschien wel de doelen. Na een voortreffelijk voorseizoen, waar alle gestelde doelen werden bereikt, moest het hier op Britse bodem dan toch echt eens gebeuren. Het doel was niet enkel winnen, maar een supertijd neerzetten.

Eens te meer bleek maar weer eens dat alles moet kloppen om tot uitzonderlijke resultaten te komen. Een combinatie van factoren liet mij al vroegtijdig stranden. Twijfel krijgt vat op de kleinste uithoeken van de geest en de neerwaartse spiraal is ingezet.

Eenmaal deze weg bewandelend, kan ik uit ervaring vertellen dat het met de dag moeilijker wordt om jezelf keer op

keer op te peppen en te motiveren om training na training af te wikkelen en je lijf aan een uiterst streng dieet te onderwerpen.

Maar ik weet: het roer moet om. Wil deze jongen de komende tijd nog beter worden, dan moeten zowel geest en lichaam verder afgehard worden. Dus, na ruggenspraak met een aantal mensen, begin ik vijf weken voor de NK 20 in Woerden met een ontgiftingsprogramma, gevolgd door een savastenkuur van tien dagen. Naar mijn mening kan het beter. Dus wordt besloten om volledig te gaan vasten. Houdt concreet in: niet meer eten en alleen nog drinken.

Vol vertrouwen

Het trainingsprogramma blijft hetzelfde en de ultieme uitdaging volgt na 21 dagen in Melderslo, waar ik de Kennedy-mars afleg in 8:45 uur zonder te eten en verdere verzorging. Dit geeft de burger weer moed. Vol vertrouwen kijk ik dan ook uit naar Woerden, in de hoop mij daar te plaatsen voor het landenteam. En volgend jaar samen met de grote jongens in Londen voor Nederland uit te mogen komen.

Ik weet dat ik een outsider ben en dat de voor mij te kloppen man Richard Leijenaar is. Om mijn doel te bereiken zal ik mijzelf in alles moeten overtreffen. Het doel is om meer dan 6 minuten van mijn persoonlijk record af te lopen. Gemakkelijker gezegd dan gedaan, vooral omdat je dan praat over 3 minuten per 10 km sneller dan ik ooit van tevoren heb gelopen.

Uiteindelijk doe ik wat mij voor ogen stond. En beter! Ik haal 7,5 minuut van mijn PR af en een derde plaats op de NK20 is een feit. De plaatsing is gegarandeerd, maar de prijs is hoog. Het lichaam is totaal leeg en over vijf weken staat de NK50

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
15 nov	Rotterdam	RWV	Winterserie RWV, 1 tot 10 km snelwandelen + 10 km prestatiewandeltocht, Langepad. Start 11:00 uur. Inschrijven bij de start. Nadere info: Hans van der Knaap: 010-4662015 of www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl .
06 dec	Rotterdam	RWV	Winterserie RWV, zie info bij 15 nov.
20 dec	Amsterdam	De LAT	Winterserie De LAT, 5 en 10 km snelwandelen + 20 km prestatiewandeltocht, Radioweg. Start 12:00 uur. Inschrijven bij de start. Info: Alex Wijsman: 020-6900036 of www.delat.nl .

al weer voor de deur. Tijd om te herstellen is er dus niet. In de tussenliggende weken staan bovendien Amsterdam-Tilburg, een 2-uurs wedstrijd in Dordrecht, de Kennedymars Waalwijk en Nijmegen-Rotterdam gepland.

In het weekend dat de zogenaamde rust ingeroosterd is (en eigenlijk de Kennedymars van Leerdam zou worden gelopen), staan twee dagen jureren op mijn programma alsmede een dag 40 km-training. Aan bezigheden geen gebrek, naast alle reguliere trainingen en het werk dat ook gewoon doorgaat, naast het lesgeven op de vereniging.

Vervelend nieuws

Maar het lot beslist anders. Carry krijgt uitermate vervelend nieuws, wat ons leven totaal op z'n kop zet. Na een jaar van vechten met ziekte en er weer bovenop komen, vindt haar werkgever het toch noodzakelijk haar te ontslaan. Alle plannen kunnen dus de prullenbak in, maar we besluiten in ieder geval zoveel mogelijk de geplande koers tot de NK50 door te trekken en daarna nieuwe wegen te onderzoeken.

Toch blijkt al gauw dat de geestelijke uitwerking zwaar is en het lastiger maakt dan gedacht. Amsterdam-Tilburg verloopt zeer moeizaam en eens te meer blijkt dat wandelen en snelwandelen zeer ver van elkaar verwijderd zijn als sport. Met blaren en extreem vermoeide benen kom ik dan ook thuis. Weer krijgt mijn geest een klein tikje.

De 2 uur in Dordrecht de week erna lopen niet slecht, maar zeker ook niet super. Nog moeilijker wordt het 's avonds in Waalwijk, waar de 80 van de Langstraat op het programma staat. Hoor ik de mensen niet al denken: "Waar klaag je over als je 8:21 loopt over 50 km." Tja... wat zeg je dan? Hoe leg je uit dat het anders behoort te lopen, met een ander gevoel. En dat uiteindelijk dat soort tijden voor jou tot de normale trainingstempo's behoren. Dus weer een kleine domper.

Nijmegen-Rotterdam gaat een stuk beter en ook de daarin ingebouwde training loopt vrij voorspoedig. Wel zitten de benen vol met afvalstoffen. De doordeweekse trainingen worden minder intens en langdurig in de laatste fase voor Tilburg.

De generale repetitie staat voor de deur. Lang verhaal zeer kort: Carry zegt mij na 20 km de kortste weg naar huis te zoeken, want het loopt voor geen meter.

Flinke deuk

Oké, dat klinkt positief, zo kort voor de wedstrijd. Voor de zoveelste maal loopt mijn harnas een flinke deuk op en wordt het nogal benauwd in dat krappe pak.

De laatste week komt van trainen niets meer, alleen op woensdag 45 minuten spinning. Wel ga ik, zoals altijd, vier dagen per week naar de sauna en fiets 2 tot 4 keer per week 22 km heen en 22 km terug naar de vereniging. Drie dagen voor de wedstrijd is het einde vaste voeding en wordt overgegaan op vloeibaar om de stoelgang een halt toe te roepen.

Twee dagen ervoor dient zich een verkoudheid aan; hoofdpijn en verhoging worden mijn deel. Weer naar de sauna en in het Turkse bad om een en ander het hoofd te bieden.

Zelfs de morgen voor de start belooft niet veel goeds. Om nog maar te zwijgen over datgene wat de weerpropheten voorspellen. Storm, regen en veel wind. Voor de zekerheid gaat dus zeer veel kleding mee. Uiteindelijk wordt het, op de wind na, toch een schitterende dag, met redelijk wat zon.

Doel: winnen!

Om 6 uur is de wekker afgegaan, zodat wij om 7:30 uur in de auto zitten richting Tilburg en zijn wielervedstrijd, alwaar ik voor de vierde keer zal deelnemen aan het NK snelwandelen over een afstand van 50 km. Doel: winnen!!

Om 9:20 uur komen wij aan. Eerst aanmelden en iedereen gedag zeggen voor wij ons plaatsje zoeken langs de baan. Voor het eerst hebben wij alleen een kleine pup tent bij ons, om het Carry en mij niet te moeilijk te maken met het opzetten, maar vooral ook het afbreken na de wedstrijd. Precies op het punt waar de 50 km zal starten, aan het einde van de

reguliere verzorging van Hart van Brabant, installeren wij ons aan de rechterkant van het parkoers. Deze plaats geeft Carry het overzicht over vrijwel het gehele parkoers zonder dat zij zich hoeft te verplaatsen.

Door al het gepraat en geregeld blijft er veel te weinig tijd over om goed warm te lopen en zal dit voor het grootste gedeelte tijdens de wedstrijd moeten gebeuren. Gelukkig heb ik 50 km om dit in praktijk te brengen.

Wij starten om 11:00 uur met dertien mannen, waaronder Franssen, Cyprioten en Engelsen. Over de Fransman Jean-Franck van Oosthuysen heb ik al gehoord dat deze een PR heeft van 4:45:00 uur. Een vette kluif voor mij dus. Mijn eigen PR staat op dat moment nog op 4:53:55, maar liefst 8 hele minuten langzamer, bijna 9.

Om 11:00 uur zijn we weg en al gauw loop ik, tegen mijn eigen voornemens in, op kop. Wèg het tactische besluit om anderen eens het vuile werk op te laten knappen. Jammer

genoeg kan of wil de rest van het veld mijn tempo niet volgen. De Fransman en Pedro Huntjens blijven wel op korte afstand volgen, maar na drie ronden maakt de Fransman zich van Pedro los en trekt zijn eigen plan. Pedro kan niet mee en laat die strijd aan zich voorbij gaan. De oude vos speelt op safe en gaat voor zilver.

Felle coaching

Toch duurt het tot km 25 voordat ik Pedro voor het eerst op een rondje kan zetten. Aangezien een ronde 1569 meter is, zijn dit ruim 9 minuten voorsprong. Krampen in de voet nopen mij om tijdelijk rustiger te lopen. De Fransman ziet dit en schiet mij voorbij.

Kortstondig kan ik mee en zelfs de aanval pareren, maar uiteindelijk moet ik in hem mijn meerdere erkennen. Mijn aandacht gaat weer uit naar het Nederlandse kampioenschap en ik besluit de achtervolging niet meer in te zetten. Met nog 15 km te gaan is deze hoop toch al vervlogen, want voor de tweede keer krijgen krampen in mijn rechtervoet de overhand waardoor mijn loopstijl moeizamer wordt. Elke ronde verlies ik bijna 55 seconden op voorgaande rondetijden.

Uitlopen is dus het credo. Uiteindelijk

lukt dat ook aardig, mede door goede en felle coaching van Harold van Beek, onze Olympiaganger van voorbije dagen. Laat ik zeggen: als deze man je opjaagt en vertelt dóór te lopen, dan doe je dat met doodsvrechting. Steeds als je denkt: 'Ik ben gebroken', weet hij je te bewegen om nog dieper te gaan.

Uiteindelijk stopt voor mij de chronometer op 4:38:18 – en neem van mij aan: mijn ongeloof was groot toen ik de cijfers zag! Tweede in het algemeen klassement, maar mijn eerste gouden medaille op het NK50 km. Met een tijd die gezien mag worden en die in vier jaar is teruggebracht van 5:35:00 naar 4:38:18. En ik ben ervan overtuigd dat het sneller kan. Vier deelnames, drie medailles: geen slechte oogst voor een gast van bijna 42.

Nu gaat deze jongen slapen, de cd is afgelopen, de thee en wierook zijn op. Morgen moet er weer gewerkt worden, zodat ik de volgende wedstrijden kan betalen, maar vooral nieuwe schoenen voor het komende seizoen.

Groetjes, en dank aan alle goede zielen die Carry en mij de afgelopen tijd een warm hart hebben toegedragen.

-Marcelino Sobczak-

Paul Koks analyseert zijn wedstrijd 20 km snelwandelen in Tilburg:

Het verval zit in het korter worden van de pas

Feest vieren en 8 vieren – daar kwam het enigszins op neer in het eerste weekend van oktober. Het is alweer ruim vier jaar geleden dat het getal 4 overheerste, op de laatste zondag van de vierde maand: de 30 km van Schoonhoven werd door mij destijds gewandeld in 4 uur 4 minuten en 44 seconden.

Zondag 4 oktober zou opnieuw de 'dag van de 4' worden: op die dag snelwandelde ik in Tilburg op 44-jarige leeftijd met startnummer 44 de 20 kilometer in 2 uur 44 minuten en 42 seconden. Kortom: maar liefst 8 vieren kenmerkten deze dag.

Die zaterdag was er bovendien nog aanleiding om feest te vieren. Al ging dat bescheiden, want daags erna moest er gelopen worden. Ik doel nu op de laatste ronde van het Persoonlijk Kampioenschap van de Haagse Schaakbond. Een toernooi van zeven ronden gedurende een periode van drie weken. Ik maakte nog kans op een ratingprijs in de categorie tot 1600. En won die prijs, samen met een concurrent die evenveel punten haalde.

De volgende ochtend begin ik na een vlotte treinreis aan een aangenaam inkuier-traject van station Tilburg-Reeshof

naar het sportpark aan de Bijsterveldlaan. Ruim op tijd om op mijn gemak eerst een bak koffie te drinken alvorens de start van een van de hoofdnummers bij te wonen: het Nederlands Kampioenschap 50 kilometer snelwandelen, dat om 11:00 uur begint.

Het andere hoofdnummer is het NK 10 kilometer snelwandelen voor vrouwen. Dat onderdeel zal om 14:00 uur starten, tegelijkertijd met de 1, 3 en 5 kilometer.

De 20 km waaraan ik ga deelnemen start om 13:00 uur. Op alle onderdelen is er een internationaal veld. Deelnemers komen uit Mauritius, Duitsland, Engeland, Servië, Luxemburg en bovendien uit Nederland. Vooral voor de afstand van 1 km lijkt het erop alsof ze zo'n beetje heel Duitsland leeg getrokken hebben.

Na de start van de 50 km en wat bijbuurtten ga ik me zo langzamerhand omkleden om uitgebreid en op ontspannen wijze in te lopen, zodat ik straks zo scherp mogelijk kan starten. Ik begin in een tempo dat ik zeker geen 20 kilometer zal volhouden, maar dat wel duidelijk maakt hoe ik ervoor sta. En dus hoe er in startsnelheid omlaag gecorrigeerd moet worden om

het wèl constant vol te kunnen houden. De pasfrequentie kan ik gedurende de hele wedstrijd aanhouden. Het verval zit hem echter in het ongemerkt korter worden van de pas. Dat wordt mede veroorzaakt doordat er een frisse wind staat die herfstbuien aankondigt, en doordat er een groot temperatuurverschil zit tussen wel zon en geen zon. Een ronde is bijna 1600 meter; elke ronde kun je iets drinken, waarbij ik water, thee en sportdrink met elkaar afwissel.

Na afloop op het gemakkie douchen en naar het station wandelen, want ondertussen is het al richting vijf uur aan het worden. En kan een fantastische dag afgesloten worden met een reis naar Den Haag, waarbij het uitzicht vanaf Moerdijk richting de Biesbosch buitengewoon schitterend is.

Eenmaal in Den Haag nog even buurten in Leidschendam, waar mijn moeder niet alleen eten klaar heeft staan, bereid met vers geïmporteerde kruiden uit Turkije, maar ook nog kruiden over heeft voor eigen gebruik thuis. Voor een nieuwe dimensie in mijn nasi-repertoire.

-Paul Koks-

Prielenbos: mooiste stukje natuur in Groene Hart

Op zaterdag 3 oktober 2009 organiseerde WS78 de Leidens Ontzet tocht. De start was vanuit het Da Vinci College in Leiden. Voor ons was het een bijzondere dag. Het was onze trouwdag. En hoe kunnen wandelaars het beste een feestje vieren? Wel, door een wandeltocht te maken.

Het was maar goed dat we in de trein bij een 76-jarige wandelaar uit Ede waren gaan zitten. Hij wist namelijk niet, dat we in Leiden Lammenschans moesten uitstappen. Hij had een kaartje naar Leiden CS gekocht.

Langs de Vliet

Rond negen uur verlieten wij de start. We volgden het Rijn/Schiekanaal, ook wel Vliet genaamd. Na de spoorlijn Utrecht-Leiden, die hier éénsporig was, werd spoedig afgeslagen. Bij de afslag hadden we uitzicht op de Rodenburger molen, een ronde stenen poldermolen van het type Grondzeiler.

Door een bospassage en een buitenwijk van Leiden werd sportpark Roomburg bereikt. We liepen weer naar de Vliet en staken deze over via de Julius Ceasar Brug. Ons pad voerde nu langs enige tien verdiepingen hoge flats. Daarbij liepen we nu langs de Vliet in tegengestelde richting. Meerdere kanoërs waren hier actief.

We hadden hier weer uitzicht op de Rodenburger molen. Daarop bereikten we park De Bult, een voormalige vuilnisbelt. In dit park zaten talrijke heuvels en nu weten we waaraan dit park zijn naam ontleent.

Opnieuw kwamen we bij de Vliet en volgden die nu over een grindpaadje. Ter hoogte van een flat aan de overzijde van het water betraden we polderpark Cronesteyn. Volgens de geelgekleurde informatieborden was ons pad op de

schop. We merkten daar gelukkig niets van. Er stond in een weiland een molentje op een piramidevormige houten standaard. Bij het hek van het Reigersbos aangekomen, zagen we dat het hekwerk was afgesloten. Gelukkig voerde onze route hier niet doorheen.

We kruisten, naar later duidelijk werd, de terugroute. Het bleek dat we inmiddels op een traject van de Weipoort schaatsroute liepen, maar deze verlieten we spoedig weer.

We passeerden Brasserie Cronesteyn. Net als op vele andere huizen wapperde hier de Leidse vlag, een rode vlag met sleutelmotief. In Leiden werd Leidens Ontzet gevierd. Hier kwamen ongeveer honderdduizend mensen op af. Op deze tocht kwamen 275 wandelaars af.

Fraaie boerderijen

Aan de overzijde van de Vliet zagen we een ovaal gebouw van 17 verdiepingen hoog. We liepen verder langs de Vliet, naar de soeppost. Daarbij kwamen we nog langs talrijke fraaie boerderijen. We passeerden ook een protestbord met de tekst: 'Oostvlietpolder, Houwe zo'. Deze laatste agrarische polder van Leiden wordt namelijk bedreigd door de aanleg van een groot bedrijventerrein en een nieuwe snelweg.

Op 7,5 km was de soeppost bij de Elza Hoeve, een melkveebedrijf dat zich

vooral toelegt op de fokkerij van zwartbonte koeien en daarmee al vele prijzen heeft gewonnen.

Nu betraden we recreatiegebied Vlietland. Dit bestaat uit de Spekplolder, Hofpolder, Rietpolder en Meeslouwerpolder. In de Spekplolder ligt een grote jachthaven, waar we vrij dicht langs liepen, maar waar we niets van zagen door struikgewas en bomen. Maar toen we later op Google-Maps de route bekeken, was de haven wel duidelijk te zien.

Groot meer

We kwamen bij een groot meer met strand. Het zand was mul zodat we over het naastliggende gras liepen. De wind woei hier hard en het was af en toe wat regenachtig. Deze dag borgen we wel drie of vier maal ons fototoestel in onze rugzak op vanwege het regenachtige weer. Maar even zo vaak haalden we het even later weer te voorschijn om op deze voor ons bijzondere dag verder foto's te maken.

We liepen verder over het Bakkerpad, dat vlak langs het meer liep en parallel aan de A4, die we ook duidelijk hoorden. Op het moment dat we ons afvroegen of we deze tocht wel zo mooi vonden, terwijl we vrij dicht langs deze drukke snelweg liepen, werden we ingehaald door twee snelle wandelaars. Het waren

de uitzetters van WS78 Gouda en een van hen merkte op dat dit zo'n prachtige tocht is. Toen die opmerking goed en wel verwerkt was, waren zij alweer buiten gehoorafstand om een opmerking terug te maken. We volgden verderop een eind de Kniplaan, waarbij we langs de vogelplas Starrevaart liepen.

Opnieuw liepen we vrij dicht langs de snelweg A4, maar nu in tegengestelde richting. Dat moesten we natuurlijk niet te lang doen want anders zouden we op het eerder vermelde traject uitkomen. We volgden een WS78 waardig fraai hobbelig graspad, parallel aan een fietspad en daarvan gescheiden door een smalle, overspringbare sloot. Er waren enkele 'watjes' die hier echter het asfaltfietspad volgden.

Regenbroek aan

We kwamen weer bij de Kniplaan uit. De regen werd intensiever en we besloten nu ook de regenbroek aan te trekken. Daarna staken we een viaduct over de A4 over. Vanwege de harde wind zagen we slechts enkelen moeizaam met een paraplu lopen. We werden ingehaald door twee dames uit het Utrechtse, ons welbekend. Zij hadden eerder dit jaar vanuit de Franse plaats Reims naar Santiago de Compostela gelopen in ongeveer drie maanden.

In Stompwijk volgden we zo'n honderd meter de Stompwijksche Vaart, maar sloegen daarna weer af en volgden een fietspad tot aan de Zoetermeersche Meerpolder. In Zoetermeer bereikten we het Buytenpark en even later zagen we de overdekte skischans van Snowworld. In het restaurant van Snowworld was de grote rust. Hier zaten we

bij het raam dat uitzicht bood op jonge kinderen van een jaar of vier die skiles kregen.

De consumptieprijzen waren hier schrikbarend hoog en we besloten dan ook maar één consumptie te nemen. Op de koffiepost zou ook melk en karnemelk te koop zijn, en dat in ons achterhoofd houdend vervolgden we na de grote rust onze route, met nog een traject door het Buytenpark.

Na het Binnenpark kwamen we bij een winkelcentrum en op de hoek troffen we een supermarkt waar je inkopen kan doen met een bonuskaart. We besloten hier chocolademelk te kopen. Een liter kostte hier praktisch de helft van de genoten consumptie op Snowworld. Na het afrekenen troffen we hier ook andere wandelaars, die echter hun sigarettenvoorraad kwamen aanvullen. Het waren de enige wandelaars uit Limburg die voor deze tocht naar Leiden waren afgereisd.

Naast de surfplank

Een ANWB-bordje gaf aan dat we hier ook een traject van de wandelroute 'Noord Aa' volgden. Nu kwamen we bij de Zoetermeerse Plas. Hier troffen we

talrijke surfers. Door de harde wind was het voor hen moeilijk om goed te surfen. We troffen dan ook de meeste surfers aan naast hun plank aan de rand van het meer. Toen we een foto van één van hen wilden maken moest de desbetreffende persoon hier hartelijk om lachen.

Ons pad kwam ook over een naaktstrand. Het weer was er (helaas) niet naar om deze badgasten te zien, maar we waren wel benieuwd of zij bij het voorlopen wel waren aangetroffen.

Moerassig

Nu kwamen we bij het Prielenbos, een moerassig stukje natuur ten noorden van Zoetermeer, en dit was wat ons betreft wel één van de mooiste trajecten van deze wandeltocht. Bijzonder was dat een deel van de vlonders zelf onder water stond. Het gebied is ontstaan na klei-opspuiting ten behoeve van zandwinning uit dieper gelegen lagen. De prielen zijn de geultjes die ontstonden na het inklinken van de klei.

Een ANWB-bordje wees ons erop dat we tevens een traject van de fietsroute 'Meer en Woude' volgden. Meteen na een bordje met het gemeentewapen van Zoeterwoude werd boerderij 'tGeertje bereikt. Hier was op 29 km de koffiepost. Behalve een kinderboerderij is 'tGeertje ook een kleinschalig landbouwbedrijf waar biologische kaas en (karne-)melk gekocht kan worden. Coos kocht een stuk geitenkaas.

'tGeertje ligt aan het water en langs de waterkant lagen talrijke roeiboten. Iets verderop waren kano's op elkaar gestapeld. Toen wij ons pad vervolgden kwam er nog een meisje te paard over een weiland aangereden.

Opgezette koeien

We zetten koers naar het plaatsje Zuidbuurt en fotografeerden de kerktoeren op afstand. Aan het eind van het - lange - Korte Kerkepad door een weiland stond een auto met zijn lichten aan

langs de kant van de weg. Het bleek dat er een bestuurslid van WS78 in zat. Hij wuifde vriendelijk naar ons.

Nu volgde een ruim 2 km lange weg door buurtschap Weipoort. Deze weg was omzoomd met talrijke fraaie boerderijen. Verderop volgden we een vrijliggend fietspad langs de weg. Bij boerderij Vredebest stonden twee opgezette koeien die haast echt leken.

Op een gegeven moment zagen we naast de hoofdweg een parallelweg met daaraan enige woonhuizen. Hoewel onze route over het fietspad liep, besloten wij die parallelweg langs de huizen te volgen. Dat leek ons een mooiere route. Het bleek dat de ANWB ook hier een fietsroute had uitgezet en

wel met de naam 'Laagland'. Op een splitsing stond een wandel-wegwijzer van het Streekpad Groene Hart en de Zoeterwoudse route.

Bijzondere munt

Op ruim 34 km werd in Zoeterwoude de fruitpost bereikt. Een 'internet-wandel-fotograaf' was bereid om ons beiden op de gevoelige plaat vast te leggen – dit op persoonlijk verzoek omdat het onze trouwdag was.

We maakten nog iets aparts mee. De minst slanke dame van de verzorgingsploeg zakte plotsklaps door een tuinstoel. Ze schrok uiteraard, maar mankeerde gelukkig niets. De fotograaf maakte er snel een foto van. Maar toen wij later op mijnalbum.nl zijn foto-reportage bekeken, bleek deze het in-

ternet toch niet gehaald te hebben. Voor ons persoonlijk was hier ook nog iets bijzonders. We verzamelen namelijk euromunten. Van elk land proberen we van elke waarde één munt te bemachtigen. En na het kopen van een flesje limonade kregen we een munt van 1 euro terug waarvan we zeker wisten dat we die nog niet hadden.

De munt bleek afkomstig van Cyprus. Er staat een kruisvormig afgodsbeeld op afgebeeld uit de Chalcolithische periode (3000 voor Christus).

Legale graffiti

Na de fruitpost volgden we de Zuidbuurtse Watering en de Weipoortse Vliet. Bij een hekwerk kwam een ons bekende wandelaar van links aangelopen. Hij zag er erg tegen op om over dat hekje te klauteren en had uitgekeken naar een alternatief vervolg van de route, maar niet getroffen.

Voor de verkeersweg N11 sloegen we af en kregen nu zicht op de Grote Molen, een Wipmolen te Zoeterwoude -Rijndijk.

Toen kwamen we bij een tunnel met legale graffiti. Voor ons gaf dat een flink oponthoud, want we wilden alles op de foto zetten. We hebben ons tot 22 foto's weten te beperken van deze graffiti.

Nog meer hekjes

Vervolgens kwamen we nog door natuurgebied De Elfenbaan. Hier liepen koeien, ook over het asfaltfietspad. Nadat we de A4 weer waren overgestoken doorkruisten we opnieuw het Polderpark Cronesteyn. Hier was een route uitgezet met zoveel mogelijk hekjes waar we overheen moesten klauteren met onze vermoeide benen. Aan die benen voelden we nu heel duidelijk dat we geen 30 meer zijn. Maar we zijn wel over alle hekjes gekomen.

Op de laatste weg, langs de Vliet, kwam nog een boot aangevaren die twaalf roeiboten voorttrok.

Bij binnenkomst gaf ons GPS-apparaat

41,3 km aan. Een andere wandelaar had maar 39,6 km op zijn GPS-apparaat staan. Hij had deze tocht anderhalf uur sneller afgelegd. Zou dat er wat mee te maken hebben?

Het was, zeker voor deze omgeving, een mooie tocht. Duidelijk was dat we hier in het Groene Hart liepen.

Voor de start hadden we talrijke bekende wandelaars begroet. Daardoor leek het wel een beetje op een nieuwjaarsdag, mede omdat dit de eerste WS78-tocht van het nieuwe seizoen was.

Goed verstoppt

Vlakbij de tunnel met graffiti hadden we nog een andere bekende getroffen: een jongeman met rood/witte stok die we halverwege de tocht ook al gezien hadden. Hij stond toen in het gras bij een bruggetje iets te zoeken. Twee jongedames die voor ons liepen hadden vermoedelijk al gevraagd of ze hem konden helpen. Wij passeerden hem derhalve zonder onze diensten aan te bieden. Het praten ging hier vanwege de harde wind toch ook moeilijk.

Bij de tunnel was hij opnieuw naar iets aan het zoeken. Pas later bedachten we dat hij ook aan geocaching deed en werd alles duidelijk: hij was natuurlijk op zoek naar een cache. Want ook al heb je de locatie gevonden, dan nog kan zo'n geocache goed verstoppt zijn.

-Henri Floor-
www.henrifloor.nl

Tocht Winterswijk-Arnhem is initiatief van o.a. Wim Freriks en Wim van Cappelle (LWOG)

Nieuwe Gelderse Kennedymars vult lacune op

De wandelwereld wordt komend jaar weer een Kennedymars rijker. In het Gelderse Winterswijk klinkt op vrijdag 19 februari 2010 het startschot van deze nieuwe tocht, die mede op initiatief van de OLAT-leden Wim van Cappelle en Wim Freriks van de grond is getild.

In januari richtten zij hiertoe – samen met Bert Dieckmann van de Gelderse Wandelsportbond – het wandelcomité LWOG op, wat staat voor ‘Lange afstand Wandelen Oost Gelderland’. Hun tocht is al opgenomen in het Landelijke Wandelprogramma van NWB/KNBLO van komend jaar.

Met dit evenement wordt een jarenlange lacune weggewerkt, want in het oosten van Gelderland viel op het gebied van lange-afstandswandelen weinig meer te beleven nadat de van oudsher bekende tocht Winterswijk-Arnhem in 2002 was opgehouden te bestaan.

Wandelcomité LWOG heeft nu de oorspronkelijk 70 km lange route 10 km opgerekt, en ziedaar: de eerste Kennedymars in Gelderland is een feit.

Eerste van het seizoen

Bovendien is dit de allereerste Kennedymars van het hele seizoen. Dat hangt niet alleen samen met het vinden van een geschikt gaatje in het volle jaarprogramma, maar ook met de achtergrond van beide Wimmen. Voorheen namen zij in de winterperiode altijd graag deel aan de grote wandeltochten in Eurau-

dax-verband, zoals die van Horst. De treurige ondergang van het Euraudax-wandelen in Nederland heeft dus zeker meegespeeld bij de totstandkoming van deze Kennedymars in Winterswijk. Dat Wim Freriks hier zelf woont, zal vast ook geholpen hebben.

De eerste 40 km tot Doetinchem wordt ‘s nachts (in groepsverband) gelopen, voor de tweede helft van Doetinchem naar Arnhem is de route gepijld en krijgt men een routebeschrijving. Het is ook mogelijk 40 km te wandelen door één van deze twee trajecten te kiezen.

De start is vrijdagavond om 23:00 uur vanuit Zalencentrum Wamelink in Winterswijk. Tot zaterdag 17:00 uur kan men finishen. De finish is bij atletiekvereniging Ciko'66, op sportcentrum Valkenhuizen in Arnhem. Meer praktische informatie is te vinden op www.lwog.nl.

Twee doelgroepen

Met hun vroege Kennedymars mikt LWOG op twee doelgroepen. Voor lange-afstandswandelaars is dit een mooie gelegenheid om aan het eind van de winterperiode weer te beginnen met het opbouwen van conditie en loopvermogen voor het naderende seizoen.

Daarnaast hoopt men sportieve wandelaars te trekken – zeker uit de eigen regio – die deze tocht als een nieuwe wandeluitdaging zien.

Andere route

De nieuwe Kennedymars voert via een andere route dan de tocht van voorheen. Van oost naar west doorkruisen de wandelaars de mooie landschappen van de Achterhoek, de IJsselvallei en de zuidoostelijke Veluwezoom. Het tracé kent ook ‘s nachts halfverharde paden, terwijl overdag de mooie bospadjes niet worden geschuwd. De laatste 20 à 25 km gaan door de Posbank, een heuvelachtig reservaat van Natuurmonumenten.

Wim Freriks is de routebouwer, al bepaalt het driemanschap uiteindelijk samen hoe het parkoers eruit komt te zien. In grote lijnen ligt dat vast; de komende maanden worden de puntjes op de i gezet. Daarbij moet gedacht worden aan veiligheid, rustlocaties en vergunningen van terreineigenaren.

Comité LWOG is aangesloten bij de Gelderse Wandelsportbond en stelt zich ten doel het lange-afstands wandelen in oost-Gelderland te bevorderen. Deze Kennedymars is hun eerste activiteit. Als het aanslaat – en waarom zou dat niet zo zijn – wordt het een jaarlijks terugkerend evenement.

Iets verder in het verschiep ligt het organiseren van een echte LA-tocht van tenminste 105 km. Maar dat is toekomstmuziek, laat Wim van Cappelle weten. Eerst maar eens afwachten hoe deze eerste tocht verloopt.

-MK-

EEN GESCHIEDENIS MET UPS EN DOWNS

‘Winterswijk-Arnhem’ werd voor het eerst gelopen in 1965. Met deze nachttocht wilde men 20 jaar na dato de opmars van de Canadese bevrijders herdenken, die vanuit de Achterhoek waren opgerukt. De belangstelling ervoor was van meet af aan goed.

De organisatie was aanvankelijk in handen van de Arnhemse wandelvereniging LANT. Na de elfde editie in 1975 trok die zich terug. Twee jaar nadien nam de Gelderse Wandelsportbond het stokje over. Dat ging lange tijd goed, tot de uitbraak van mond- en klauwzeer in 2001. Om verspreiding tegen te gaan wilden gemeenten geen vergunningen meer afgeven. De GWB zag zich toen genoodzaakt er in 2002 een punt achter te zetten.

VOORINSCHRIJVING GEOPEND

De voorinschrijving voor de Kennedymars Winterswijk-Arnhem is geopend. Voor deze eerste editie is het maximale aantal deelnemers op 200 gesteld. LWOG raadt liefhebbers daarom aan zich tijdig aan te melden.

Voorinschrijving kan via de website www.lwog.nl, door een briefje te sturen naar **Wim Freriks**, Zuilenesstr. 12, 7101 BC Winterswijk, of door te bellen naar 0651-668828.

„Wandelen scheidt als vanzelf verbondenheid”

Als de verslaggeefster aanbelt, heeft hij er net zijn wekelijkse uurtje Engelse les opzitten. Want Sjef van Gestel mag dan 80 jaar geworden zijn, hij staat volop in het leven en probeert uit elke dag het volle pond te halen. In die filosofie past ook de tocht die hij op 6 oktober uitzette voor het Wandelen op Dinsdag, om zijn verjaardag een extra feestelijk tintje te geven. Op verzoek van Sjef had WoD-coördinator Piet van de Zande er het winterschema zelfs voor aangepast.

De startlocatie was meteen al iets apart: een stokoude boerderij temidden van de moderne bedrijfsgebouwen op de High Tech Campus tussen Eindhoven en Waalre.

Bij die boerderij kwam hij als jochie al om konijnenvoer bijeen te scharrelen. „Wij woonden in Stratum, maar als kind had je vroeger een enorme actieradius. Dat kon toen, er was amper verkeer. Ik herinner me nog dat ik aan het eind van de oorlog de eerste Amerikaanse soldaat zag, dat was bij het spoor in Woensel. En toen de Britten later de stad binnenreden, stond ik daar ook met mijn neus bovenop.”

Zijn eerste wandelervaring stamt eveneens uit de bezettingstijd. „In de oorlog lag het hele verenigingsleven plat; daarvoor kwamen er veel wandelclubjes op. Je moest toch wat. Elke zondag gingen we 15 kilometer wandelen.”

NatLab

Eenmaal werkzaam voor Philips sloot Sjef zich aan bij de sportclub van het NatLab, die wel 1200 leden telde en van vele markten thuis was. Het duurde niet lang of hij zat er in het bestuur. Zodra in de jaren vijftig voor de nieuwbouw

van het NatLab de betreffende boer was uitgekocht – „We hebben hem nog geholpen met het uitdoen van de bieten” – werden de landerijen bij de Dommel in gebruik genomen als sportveld. Niet lang daarna klopte Sjef aan bij zijn directeur: of de inmiddels lege boerderij niet kon worden omgebouwd tot kleedlokaal en bar?

Dat mocht, de sportclub kreeg zelfs een ton cadeau voor de verbouwing, en wonder boven wonder ontsnapte ‘zijn’ bar aan de slopershamer toen jaren later de Campus vorm kreeg. Sjef bemoeit zich er allang niet meer actief mee, maar is nog wel erevoorzitter van zijn oude NatLab sportclub. En op de Campus hangt ergens een bordje ‘Van Gestelstraat’, een afscheidscadeau toen hij twintig jaar geleden met pensioen ging.

Mooie sjerp

Het was dus beslist een gedenkwaardige plek waar de circa vijftig Dinsdagwandelaars op 6 oktober aan hun tocht begonnen, in de stemming gebracht door een stuk verjaardagstaart bij de koffie en een inleidend woordje van Sjef.

Voor deze speciale gelegenheid was dochter Marianne aanwezig en ook zijn kleindochter Marga, met wie hij driemaal de Vierdaagse van Nijmegen heeft gewandeld. De mooie sjerp die Sjef om had, is een cadeau van haar.

Van de Vierdaagse moest hij aanvankelijk niet veel hebben, vertelt hij. „Maar Marga wilde altijd maar wandelen en wist mij mee te krijgen. Ze was pas 12 toen ik met haar voor het eerst de Vierdaagse liep. We konden alleen op woensdag- en zaterdagmiddag samen trainen. Ik was het lopen toen niet meer gewend, na vijftien kilometer was ik al kapot. Maar dat ging gelukkig snel beter. Vanwege haar jonge leeftijd liepen we in Nijmegen 30 km en kreeg ik een diploma in plaats van een kruisje. Pas in 2006 liepen we voor de tweede keer samen. Toen mocht ik vanwege mijn leeftijd 30 km lopen, maar ik deed natuurlijk gewoon de 40 km met haar.” De derde keer samen was afgelopen zomer.

„In totaal heb ik veertien keer meegedaan, maar die drie keer met Marga vind ik eigenlijk wel het mooiste. Dat we vijftig jaar in leeftijd schelen is geen bezwaar, ons tempo ligt ongeveer gelijk. We houden pauze als we daar zin in hebben, maar kijken ook uit naar de rustposten van OLAT – die liggen trouwens perfect!”

Zeer te spreken is hij ook over de OLAT-accommodatie in de Ganzenheuvel, waar hij meestal veel WoD-wandelaars treft. Van de andere slapers in de sport-

hal heeft Sjef geen last, zegt hij. „Ze kunnen mij naast de hardste snurker leggen. Ik erger me niet als het lawaai me uit de slaap houdt. Hooguit denk ik bij mezelf: ‘Ooooooh, moet je die toch eens horen, wat knap!’”

Altijd positief

Die uitspraak tekenend is voor hem. Altijd de positieve kant willen zien, ook al zit het leven soms heel erg tegen – zoals Sjef aan den lijve ondervond. In december is het twee jaar geleden dat zijn vrouw hem ontviel na een zeer langdurig ziekbed. Een zware periode die hij nog lang niet te boven is.

„We hadden een heel goed huwelijk, en de eerste tien jaar na mijn pensionering hebben we het samen briljant gehad, al besef je dat pas achteraf. We kampeerden regelmatig aan de kust in de stacaravan van onze zoon en we maakten fietstochten overal naar toe. Het ging mis toen zij een slijmbeursontsteking kreeg die van kwaad tot erger ging, door een faliekant mislukte operatie. Daar bovenop kreeg ze nog kanker. Zes jaar lang heb ik haar verzorgd. Ze is thuis gestorven, zoals ze graag wilde. Toch waren zelfs in al die narigheid nog pluspunten te ontdekken, zoals onverwachte vriendschappen.”

Het wandelen hield hem in die jaren letterlijk en figuurlijk op de been. „Het is goed voor ‘t hele lijf. Zonder dat je iets forceert is alles in beweging. Maar wat minstens zo belangrijk is: er is niet één sport waarbij je zo’n verbonden-

heid krijgt tussen mensen, en op een zó ontspannen manier. Tijdens het lopen kun je beter naar elkaar luisteren. Mensen durven elkaar soms dingen toe te vertrouwen die ze anders niet zo gemakkelijk zouden vertellen.”

Hechte groep

Praten met mensen, verhalen uitwisselen, dat is waar Sjef met volle teugen van geniet, en waarvoor juist bij het Wandelen op Dinsdag alle gelegenheid is. Het is een hecht gezelschap, dat elkaar ook steunt als dat nodig is.

Voor zijn verjaardag stuurden tientallen WoD-wandelaars hem een kaartje, deels zelf geknutseld, het ene nog creatiever dan het andere. „De postbode wist niet wat hij zag, en ik ook niet”, vertelt hij glunderend, terwijl hij de schoendendoos laat zien waar hij ze in bewaart.

„De laatste jaren is de groep wel erg groot geworden, er komen regelmatig nieuwe gezichten bij. Daarom probeer ik elke dinsdag met weer iemand anders te lopen die ik nog niet zo goed ken. Maar dat lukt natuurlijk niet altijd.”

Malle conversaties

Voor zijn eigen Dinsdagwandeling – de eerste keer dat hij zoiets organiseerde – is Sjef al in april begonnen met uitzetten. Ook de Philips-boerderij is toen al gereserveerd.

De route heeft hij wel vijf keer voorge-

en in gezelschap van zijn vaste maatje Bert van Rooij. „Dat is een echte geweldenaar. Op zijn 65^e had hij al 65 Kennedymarsen gelopen. Op de dinsdagen dat er geen WoD is, wandelen we altijd samen. Hij kent elke vogel. En hij zit vol humor.”

Sjef laat wat voorbeelden volgen van de malle conversaties onderweg. „Dan vraag ik: ‘Waar loopt dat fietspad heen?’ en zegt hij: ‘Helemaal nergens heen, dat blijft hier mooi liggen’. Of hij ziet een man met een hond lopen en zegt tegen mij: ‘Schrijf maar op, rechtsaf bij man met hond.’ Kun je je voorstellen hoe fijn het is om met hem zo’n tocht uit te zetten?”

Dat het ondanks zijn gedegen voorbereiding toch nog fout ging, en de tocht zo’n vier kilometer langer uitviel dan bedoeld, is iets dat Sjef maar moeilijk kan verkroppen. „Vijf keer had ik ‘m voorgelopen, ik kende de route blindelings en dan gaan we tóch nog verkeerd. Ik heb er een paar nachten niet goed van geslapen naderhand”, verzucht hij. Ook al is er echt helemaal niemand die het hem kwalijk neemt. Die dingen kunnen nou eenmaal gebeuren als je onderweg in een leuk gesprek verwickeld bent en even niet oplet. Trouwens, de borrel waarop hij iedereen trakteerde na afloop van de tocht maakte alles meer dan goed.

Geweldige club

Dit voorjaar werd Sjef gehuldigd wegens zijn 10-jarig lidmaatschap. „Wat een geweldige club is het toch”, zegt hij enthousiast. Al zijn er natuurlijk altijd zaken die beter kunnen.

Daar piekert hij weleens over. En vraagt zich dan af hoe hij zelf een steentje kan bijdragen. „Ik wil bijvoorbeeld best wel een keer helpen met koffie schenken als er niet genoeg verzorgers zijn. Maar ik meld me niet aan, omdat ik vrees dat je er dan meteen elke maand aan vastzit. En dan komt het wandelen in de knel. Eigenlijk zou je een grote pool van vrijwilligers moeten hebben, zodat iedereen maar één of twee keer per jaar aan de beurt komt.”

Het toont zijn grote betrokkenheid bij OLAT. En zo borrelen er nog veel meer ideeën op tijdens een gezellige middag waarin de uurtjes voorbij vliegen. Misschien moest het bestuur hem maar eens met een bezoek vereren?

-MK-

Over autopech, vergeten wandelstokken en een uitgedroogde bron

De camino, van St-Jean-Pied-de-Port tot Leon (1)

Wellicht heeft U twee jaar geleden in dit blad een vervolgverhaal gelezen 'Lotgevallen in de buurt van de Lot'. Dit is een vervolg op dat verhaal. Wel ben ik vorig jaar ongeveer 380 kilometer 'vergeten' – laten we zeggen dat toen de inspiratie er niet was.

Aan de deelnemers zal het niet liggen, want van de acht die toen meegingen zijn er nog steeds zeven over: Theo en Loes Jansen, Sjaak en Nel van de Raad, Arie Evegroen, Martin van Ruijven en ondergetekende.

En Loek Labout (naast Arie en mijzelf de enige OLAT-leden) zou ook gegaan zijn, ware het niet dat hij net een paar weken een nieuwe heup had. Wij hebben hem d.m.v. drie ansichtkaarten laten weten dat we hem niet vergeten zijn. Sinds vorig jaar zat Henny van Rhooenwijk bij de groep, en nu waren er drie nieuwelingen: Wim Brooijmans (met een OLAT-verleden), Martha de Heus en Betteke Tordoir.

Bij deelnemers hoort ook een organisator, en dat was ook nog steeds Theo Tromp. Doordat hij bij ons clubbestuur 'met pensioen' was gegaan, kon hij zich nu met dubbele energie aan deze reis wijden.

Donderdag 20 augustus

Vertrek om 10 uur vanaf café Boerke Mutsaerts in Tilburg. Hier wonen Theo en Loes, en konden de Hollanders Sjaak, Nel en Martin hun auto veilig kwijt. Omdat 13 personen niet in één personenbusje passen, vermeld ik nu ook de chauffeur van de personenwagen, tevens de dertiende reisgenoot: Theo van de Ven. Geen familie van ondergetekende, wel de halfbroer van onze oud-voorzitter Marinus.

De vakantie zou weer langer zijn dan vorig jaar, dat ligt aan de reisafstand

naar ons startpunt St-Jean-Pied-de-Port, dat toch zo'n 700 kilometer verder ligt dan Le Puy en Valey, waar we in 2007 begonnen.

Over de eerste dag weinig te melden: goed rijweer, we konden goed opschieten, en op een gegeven moment waren we de tel kwijt hoeveel tolpoortjes we in Frankrijk gepasseerd waren.

We zouden in het Formule-1 hotel in Bordeaux overnachten, maar 15 kilometer voor Poitiers wilde de personenwagen van Theo van de Ven niet meer verder: problemen met de koppeling. Binnen een uur kwam de Franse wegwacht en werden we met een sleepwagen naar een garage op het industrieterrein van Poitiers gebracht. De volgende dag kon men pas kijken of, en hoe snel, het mankement verholpen zou worden.

Theo van de Ven, Arie, Martin en ik moesten noodgedwongen een hotel zoeken, waar we niet veel anders meer konden doen dan op het terras enkele consumpties te drinken. 'Gezellige mensen trekken als een magneet gelijkgezinde geesten aan', schreef ik ooit. Daarom vond ik het vreemd dat ik Theo niet allang kende. Rond elf uur 's avonds lagen we op bed.

Vrijdag 21 augustus

Gisteren nog wat foto's gemaakt van het afvoeren van onze auto, ons hotel en de Chinees op het industrieterrein, maar vandaag zou de camera op zak blijven. Het werd een heel lange dag;

pas laat in de middag hoorden we van de monteur dat de reparatie pas na het weekend plaats zou vinden.

Er werd contact opgenomen met Theo Tromp, en die had een paar opties: de wagen daar laten staan en in Poitiers een auto huren, of Theo van de Ven de auto maandag laten afhalen. De andere drie zouden dan met de trein richting Spaanse grens kunnen reizen. De tijd was echter te kort om dat die dag nog voor elkaar te krijgen.

Voor Arie en mij was er nu een groot probleem ontstaan. Op deze dag zouden wij al de eerste aanlooproute van 8 km missen, maar als wij morgen pas naar Spanje konden reizen, zou ook het vervolgtraject van 26 km de mist in gaan. Het jaar daarvoor hadden wij eenmaal 100 en eenmaal 200 meter van het traject gemist, maar het zou een enorme desillusie zijn, als er nu zo'n grote afstand niet gelopen zou worden.

Een half uur later liet Theo weten, dat hij ons vanuit St-Jean zou komen ophalen. Dat betekende dan wel dat hij, naast de 300 kilometer die hij overdag met de anderen gereden had, ook nog 's avonds en 's nachts een afstand moest overbruggen van 1200 kilometer

Zaterdag 22 augustus

Na het telefoontje van Theo hebben we met zijn drieën bij de voornoemde Chinees gegeten, een lopend buffet waarbij je voor 15 euro zoveel mocht eten als je aankon. Om 11 uur naar bed gaan, maar aangezien we er twee uur

later toch weer uit moesten, kleepte ik me maar niet meer uit. Gewoon een hazeslaapje gedaan. Theo Tromp was er op de afgesproken tijd en een half uur later reden we aan. We vonden het wel rot voor Theo van de Ven, want die zat nu drie dagen 'in the middle of nowhere' en hij sprak geen Frans; zijn enige communicatie was met de vrouw van de hotelier.

In goed acht uur reden we naar de refugio waar de rest had overnacht, om aan de tweede etappe te beginnen. Theo is niet voor een kleintje vervaard, maar was onderweg wel gestopt om in de auto een uurtje te slapen. In een gastenboek heb ik er mijn waardering voor uitgesproken dat hij dit voor ons gedaan heeft, en dat herhaal ik nu.

Om 9 uur waren we verenigd met de rest van de groep, en we kregen nog een kwartier de tijd om te ontbijten; je begint toch niet aan zo'n avontuur met een lege maag. In de gauwigheid de wandelstok van Betteke geleend, die van mij was niet 1-2-3 in het busje te vinden.

De dagafstand zou vandaag 26 km zijn, en we zouden van 500 naar 1400 meter moeten klimmen. De rest had gisteren van St.-Jean naar de refugio al 500 meter geklimmen. Het weer was toen een beetje nevelig. Wat dat betreft vielen we nu met onze neus in de boter, want ze was nu strakblauw.

Al na vijf minuten lopen zagen we ergens beneden langs de weg een arme sloeber in een slaapzak liggen. Die had waarschijnlijk de avond daarvoor geen plek in de refugio kunnen vinden. Nou ja, als hij een dikke slaapzak had, zal hij echt niet veel armoede geleden heb-

ben! Ook een van de eerste 'kunstwerken' langs de weg gefotografeerd, die bestaan meestal uit enkele grotere stenen, waar dan door pelgrims weer talloze kleine steentjes gestapeld worden.

Behalve een strakblauwe lucht zagen we veel groen en grijs, er was weinig begroeiing, daardoor konden we het te beklimmen traject goed overzien. We passeerden een groepje van een broeder met een tiental jongens. Die hadden een probleem, want een van die jongens was door de hitte bevangen (nu al?) en kon bijna niet op zijn benen staan.

Na 4 km een col met bergweiden, met een geweldig uitzicht over de Pyreneeën. Hier stond een eerste religieus tafereel: een drie meter hoog Mariabeeld.

We kwamen een kudde schapen tegen, en even verderop een stel paarden. Nergens afrastering, de schapen werden natuurlijk door de hond en de herder in de gaten gehouden, en de paarden bleven waarschijnlijk wel binnen enkele hectaren grazen. Ben ik aan fauna nog de roofvogels vergeten, die soms met vieren tegelijk over het dal heen scheerden. Op een berghelling viel mij een groot aantal rotsen op, het leek net of een reuzenmol hier gegraven had.

Theo had zijn eerste koffiestop na ongeveer twee uur (8 à 9 km lopen). Stoeltjes waren voorhanden, maar je kon ook op een groot zeil zitten. Niet voor de nattigheid, misschien wel voor de konijnenkeutels.

Na de rust kwam er toch wel bewolking opzetten, zonder dat het koud werd (temperatuur rond 23 graden). Na nog een kudde schapen verlieten we de verharde weg die we al die tijd gevolgd hadden en via een rotspad klommen we verder; we hadden nog wel 500 meter opwaarts te gaan. Even stoppen bij een fonteintje, maar de stop tien meter verderop was veel belangrijker: de grens. Uiteraard een foto van de groep gemaakt.

Verder geklimmen met weinig uitzicht, we bevonden ons in een witte deken. Na een uur lopen het echte hoogtepunt: de top van de Collado Lepoeder (1400 m). We zagen een groot wit wolkendek over het dal beneden hangen. Hier kwam ik erachter dat ik de wandelstok van Betteke bij de grens had laten liggen. Lastig, welk financieel verlies zou ik nu lijden? Bovendien gingen we pittig afdalen naar Roncevalles en daarbij was een derde been een onont-

beerlijk attribuut! Dan maar voorzichtig lopen.

We werden nu helemaal door bossen omgeven. Na een half uur kwamen we Betteke tegen, de schade was € 13,50. En weer een kwartier later: Roncevalles, waar we op een winderig, maar zonnig plekje brood, soep en koffie/thee van Theo kregen. Iedereen was er, behalve Wim Brooijmans. Die bleek een andere route naar beneden genomen te hebben, en bereikte daardoor al voor ons het dorp.

Roncevalles is het eerste pelgrimsoord in Spanje en veel pelgrims overnachten er in de herberg. Een mooi punt om te stoppen, na 22 km lopen/klimmen vanuit St.-Jean. Er is veel te zien: een klooster uit de 11^e eeuw en een gotische kerk uit de 14^e eeuw, waar elke avond een indrukwekkende pelgrimsmis opgedragen wordt. Wim en ik namen hier onze eerste biertjes. We moesten sowieso wat langer wachten, omdat Arie een stempel moest halen voor de pelgrims pas, maar het klooster bleek nog een half uur gesloten te zijn.

De resterende 11 km waren minder interessant; 200 meter dalen, en overwegend bos. Bij het verlaten van Roncevalles een verkeersbord, dat aangaf dat Santiago nog 790 km van ons verwijderd was.

Arie en ik liepen nu alleen; Wim is een betere loper dan wij. In Burguete/Aurritz waren we even de markering kwijt, zelfs de broeder van vanmorgen kon ons niet helpen. Vervelend dat we allebei geen Spaans spraken, maar een inboorling wist ons toch weer op het spoor te zetten.

In het volgende dorp Espinal /Aurizberri werd die avond een feest gehouden, want een drietal reuzenpoppen werd door de straat gereden. Nog een mini-klimmetje naar de Alto de Mezkitz en toen 250 en 400 meter afdalen. Dat laatste stuk hebben we langzamer

gelopen, want Betteke had een lichte blessure, en het pad was nogal oneffen. Kort voor de grote weg begon een beter geplaveid pad, en daar kwam een speelse hond ons tegemoet, die er op een gegeven moment zelfs met mijn rugzak vandoor ging. Met een paar keer stevig vloeken konden we gelukkig voorkomen dat hij op die grote weg zou verongelukken.

Binnenkomst op het eindpunt Biscarretta om 10 voor 8, met ruim een uur achterstand. We dachten dat de overigen met smart op ons zaten te wachten voor het eten, maar toen bleek dat Nel van de Raad op dat moeilijke stuk een lelijke val had gemaakt en dat Theo

met haar naar de dokter was. Dat was meer dan 15 km rijden, want niet elk gehucht daar heeft een dokter. Om half 9 aan het eten en ruimschoots op tijd (half 11) naar bed. Er was op dat tijdstip ook niets meer te beleven.

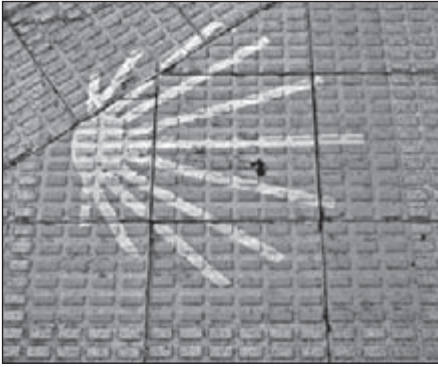
Zondag 23 augustus

Dit zou de dag van de hitte en het misverstand worden, maar daar was 's morgens bij het vertrek nog geen sprake van. Nel's verwondingen waren gehecht, en gelukkig kon ze de overige dagen blijven lopen, zij het in een iets lager tempo. Het routekaartje gaf voor de eerste 10 km een steile beklimming en een gevaarlijke afdaling aan.

Maar eerst nog naar het eerstvolgende dorpje, Lintzoain, met onderweg een ontmoeting met een vroege vogel - of liever: een vroege koe. Vanuit de eerste verdieping van een boerderij zagen we een brug over de weg naar een groot bassin aan de overkant. Kon een zwembad zijn, maar voor hetzelfde geld een mestopslag.

Die steile beklimming bleek best mee te vallen, het ging ook maar om een stijging van 70 meter. We zaten hier meteen weer in het bos, een diversiteit aan eiken, berken, taxus, hulst en dennebomen. We kwamen een grafmonumentje tegen van een 64-jarige Japanner, die hier in 2002 tijdens de pelgrimage gestorven was. Natuurlijk triest, als je Santiago nooit meer zult bereiken, maar je lag hier wel in een van de mooiste gebieden van Navarra - in deze provincie bevonden we ons al sinds het passeren van de grens.

Bij de Alto de Ero (850 m) een tijdje over de kam gelopen, met schitterende vergezichten. Alweer een fotogenieke koe. Deze was zo prachtig gecamoufleerd door struiken, het kan wel eens mijn kerstkaart van 2009 worden!

Toen kwam dus die moeilijke afdaling van 850 naar 560 meter. Viel voor de wandelaars wel mee, maar voor mountain-bikers was het toch lastiger. Hier ontdekten we namelijk dat naast honderden lopers er ook nog een groot aantal fietsende peregrino's waren.

In Zubiri stond Theo met de koffie. Arie en ik kochten er nog wat druiven en puntjes smeerkaas. We hadden alweer een behoorlijke achterstand op de rest. Bij het verlaten van het dorp kwamen we nog een lawaai-fabriek met vieze uitlaatgassen tegen. Dit had een pelgrim geïnspireerd om de volgende tekst langs de weg te plaatsen: 'You are soon leaving Zubiri... thank God!' We zagen beneden nog grote witte velden. Of dat nu zout of grind was, wisten we niet. Even verderop een trap van zestig treden en toen was Zubiri een gepasseerd station.

We volgden langdurig het dal van de rivier de Arga. In een van de volgende dorpen een kartonnetje limonade opgedronken. We waren alweer een uur aan het lopen, toen Arie iets miste: de stok, die hij van Theo geleend had. Nog even wilde hij teruglopen, maar dan zouden we helemaal ver achter de groep zitten. Even verderop een watervalletje, zo'n onschuldig gevalletje met een verval van 6 meter. Een Spaans gezin liet zich daar heerlijk besproeien.

Voorbij Irotz, een dorpje waar niets over te schrijven valt, lag een grote picknickplaats langs het water. Er verbleven veel dagjesmensen, en ook Theo met de lunch. We vroegen hem of hij op de plek wou gaan kijken waar Arie de stok had laten liggen. Een half uur later kwam hij met slecht nieuws te-

rug. Vooral balen voor ons, dat het een stok van Theo was.

Terwijl hij weg was, genoten wij van een uitgebreide lunch. Van de groep was alleen Betteke nog aanwezig. Zij liep vanaf vandaag niet het hele stuk mee. Ze was daar eigenlijk niet getraind genoeg voor, maar dank zij Theo's busje kon hier op ingespeeld worden.

Nu was het drie uur, en begon de hitte ons behoorlijk parten te spelen. Dat bleek bij de klim naar de Albergue van de paters Reparadores. De kerk daar was gesloten, maar een zuster had de sleutel en liet ons het interieur zien. Dit hadden we zeker niet moeten missen. Maar ook belangrijk: de waterflessen konden bijgevuld worden en we konden onszelf ook opfrissen bij een buitenkraantje. Met frisse moed gingen we verder langs een bergflank.

Een uur later in Trinidad de Arre hadden we een gedwongen pauze van een uur. Arie kwam er namelijk 20 minuten na het verlaten van de Albergue achter dat hij vergeten was het stempel van de Reparadores in zijn pelgrimspaspoort te laten zetten. Dus ging hij terug. Voor

mij lag het iets eenvoudiger: ik had op dat moment nog geen paspoort. Bij binnenkomst in Trinidad staken we een mooie historische brug over. Arie liet lang op zich wachten, maar toen had hij een koud pilsje zonder meer verdiend! We liepen linea recta door Trinidad heen, en zagen net voor het verlaten een digitale klok en thermometer die 17:38 uur, resp. 35 graden aangaf.

We overbruggen de laatste 4 km naar Pamplona. In de stad waren mooie Camino-pijlen in de stoeptegels verwerkt. En ook ergens een huis met op de voor-gevel veel schelpen, waarschijnlijk ook iemand, die inspiratie had opgedaan door de Jacobsschelp. Bij een stoplicht vlak bij de stadswallen werd er naar ons getoeterd. Arie had gezien dat dat Theo was, maar dacht dat het toeteren betekende dat hij al een aantal personen naar het overnachtingsadres bracht.

Na de stadspoort gepasseerd te zijn liepen we een stukje omhoog naar de kathedraal van Pamplona. Arie ging op zoek naar een stempel, en ik naar het eerste het beste café bij de kathedraal. Wij gingen er vanuit dat de kathedraal het eindpunt was. Maar we hadden moeten doorlopen naar het stadhuis, wat wij niet wisten. Omdat Arie's mobieltje uit stond en ik er helemaal geen had, legden we pas na een uur contact met Theo. Voortaan zouden wij ervoor zorgen dat de mobiel 'smiddags na 3:00 uur zeker aan zou staan.

Door dit alles zaten we met de groep pas na 9 uur aan het eten op een terras. Die avond toch nog met vijf man een stadswandeling gemaakt. Iets na

tienen was het nog steeds 31 graden! Twee highlights hebben we gezien: een beeldengroep van de stierenrennen waar deze stad bekend om is. Een traditie die door veel dierenliefhebbers – ook in Spanje – verfoeid wordt. Tweede highlight was het stadhuis waar het pelgrimsstempel gehaald kon worden, maar nu schitterend verlicht. Voorbij middernacht naar bed gegaan, we lagen met acht man bij elkaar. Ondanks een hitte van 25 graden toch nog goed geslapen

Maandag 24 augustus

Na de zware tocht van gisteren hoefden we vandaag 'slechts' 24 km te lopen. Wij werden door Theo bij de Citadel afgezet, omdat we de dag ervoor door het misverstand toch al veel van de stad hadden gezien. Bij het verlaten van Pamplona kwamen Loes, Theo, Martin en de rest ons alweer achterop. Het leek erop dat ze – net zoals de voorgaande dagen – vrij snel uit beeld zouden zijn, maar tot het middaguur bleven we bij elkaar.

Voorbij de Citadel passeerden we het universiteitsterrein met zeer fraaie bomen. Bij het hoofdgebouw kon ook weer een stempel gehaald worden. Vreemd genoeg zagen de meesten dit over het hoofd. Even verderop de brug van Azella overgestoken. Hier heeft Karel de Grote nog een veldslag geleverd met een Morenkoning. Vijf minuten later zagen we een zuil waarop de gemeente Pamplona de pelgrims een goede reis toewenst. In zes talen, maar niet in het Nederlands!

Na een uur bereiken we Cizur Menor, een voorstadje van Pamplona. De kerk was helaas niet te bezichtigen, maar in het winkeltje kocht de groep heel

wat pelgrims-attributen. Zo had ik nu voor het eerst op deze Camino een Jacobsschelp aan mijn rugzak, maar Arie stak mij de loef af met een grote pelgrimshoed! Bij het verlaten van Cizur vielen mij planten met stekelige bollen op. Volgens Loes werden deze bollen gebruikt om loden jassen mee op te vullen.

Ruim een uur lopen we geleidelijk omhoog naar Zariquiegui, waar Theo alweer de koffie warm heeft staan. Maar 180 meter stijgen over 6 km, dat is te overzien. Er is ruim zicht, want overal langs de weg liggen gemaaide korenvelden. En voor ons een heuvelrug, waar nog eens 6 km verderop een heleboel windmolens staan en wat ook het hoogste punt van vandaag is: Alto del Perdon.

Even nog water drinken, bij het tweede grafmonument in twee dagen tijd, deze keer een Belg. Tien minuten voor de top (ca. 800 m) een uitgedroogde bron, zou dat het werk van de duivel zijn? Of van die gewiekste Spanjaard, die in een klein busje enkele tientallen gekoelde blikjes fris en alcohol verkoopt? En net uitverkocht was toen ik met Arie boven kwam!

Dan maar uitgebreid aandacht besteden aan de ijzere silhouetten van het

pelgrims-monument, een stoet van meer dan twintig paarden, ezels, honden en mensen. Geschonken door de Asociacion de Amigos del Camino de Navarra, in 1996. Zo moet de pelgrimage er nog geen twee eeuwen geleden uitgezien hebben.

We zitten al op de helft, en zowat iedereen van onze groep bevindt zich op deze bergpas. De zon staat op het hoogste punt, maar met de hitte valt het mee, zeker als er bij de afdaling meer bewolking komt opzetten.

Het pad is onverhard, maar gemakkelijk te doen. Na 800 meter dalen zien we Theo, Loes, Martha en Hennie op een bankje zitten. Ernaast is het (helaas) een grote puinhoop. Zelfs pelgrims gooien zo nu en dan hun rotzooi zomaar op de grond: 10 kilo afval!

Dan maar weer verder richting Uterga, waar Theo met de lunch staat. Arie maakt nog een kleine omweg naar een kerk, die volgens het zusterje van Reparadores ook heel bezienswaardig zou moeten zijn. Op de laatste 7 km kom ik nog twee kleine dorpjes tegen. We zijn deze middag gedaald van 800 meter hoogte naar 350 in Puente la Reine.

Om half vijf bereiken we het eindpunt, dat is 2,5 uur eerder dan gisteren. Voor iedereen dus ruimschoots de gelegenheid om te douchen, zodat we gewassen en geschoren het welkomstcomité kunnen vormen voor Theo van de Ven. Die is blij dat hij weer bij ons is en Nederlands kan spreken. We eten die avond in een restaurant met zeer fraaie wandschilderingen, een van een stierengevecht op het plein, en een van een muziekgezelschap.

-Peter van de Ven-
(Wordt vervolgd)

KORT NIEUWS

Steeds meer Groene Haltes voor de wandelaar

Een nieuw fenomeen verspreidt zich over ons land: de Groene Halte. Be-doeld voor wandelaars die – net als met de treinwandelingen van de NS – op het eindpunt gemakkelijk met de bus terug kunnen komen naar de plek waar ze hun tocht begonnen (en waar meestal de auto staat).

Bij het verschijnen van dit blad moeten er in Zuidoost-Brabant 71 van zulke bushaltes gerealiseerd zijn. De beweg-wijzing van het bestaande wandel-netwerk wordt tot aan de betreffende haltes doorgetrokken. Busmaatschap-pij Hermes gaat het publiek informe-ren via folders en haar eigen website. In Limburg was Hermes al eerder be-trokken bij een Groene-Halte-project voor de Maasduinen-route van Mook naar Venlo. Alle etappes van dit lange-afstandspad zijn bereikbaar met de bus. Verder bestaat dit systeem ook al langer op de Veluwe, waar 12 korte wandelroutes op de bushaltes zijn aangesloten.

Belgische toestanden rond een Nationaal Park

In Vlaanderen is men maar wat trots op het Nationaal Park Hoge Kem-pen. Het park telt liefst zeventuizend plant- en diersoorten, waaronder een zeldzame heidesoort die verder alleen groeit aan de Atlantische kust. Sinds kort probeert de Vlaamse overheid dit populaire recreatiegebied tesamen met de omliggende mijndorpen zelfs te laten erkennen als Unesco Wereld-erfgoed. Ook wordt met EU-subsidie hard gewerkt aan een nieuw bezoek-erscentrum.

Het is dan ook extra zuur dat een stuk wandelbos van 200 hectare in het hart van het Nationaal Park vanaf 1 januari niet langer toegankelijk is voor recre-anten. Het bos wordt per die datum namelijk het exclusieve domein van jagers. De gemeente Maasmechelen had de bosgronden een eeuw geleden in concessie gegeven aan een Brussels mijnbouwbedrijf, en nazaten daarvan doen nu de zaak op slot. De gemeente Maasmechelen waar het gebied onder valt moest dit uit de krant vernemen. Belgische toestanden – wat u zegt.

Landgoederentocht van DOS Barchem mooie aanleiding om te gaan kijken

Nieuwsgierig naar traditioneel knopenlaantje van Vorden

**De Landgoederentocht in Olst is voor mij op fietsafstand. Toch kies ik van-
daag voor het verre Vorden, aan de rand van de Achterhoek. Een korte
speurtocht op Internet leverde niet veel op, behalve één intrigerend detail:
het knopenlaantje. Een oude, bijzondere traditie. Dat wil ik zien.**

DOS Barchem heeft haar wandeling de Kastelentocht genoemd en daarvan hebben ze er inderdaad genoeg hier. Acht maar liefst en vandaag zullen we er vijf zien, al is de naam kasteel in sommige gevallen wat overdreven. Vanaf de start bij Herberg De Wilden-borch steken we de weg over om met-
een op een zandpad te belanden. Er is vandaag ook een mountainbiketocht en hun grote gele pijlen zijn met niet-
jes aan bomen bevestigd, ook op een stuk waar de wandelroute niet bepijld is. Om verwarring met de gele pijlen van DOS te voorkomen of omdat 'we' geen toestemming hadden om pijlen op te hangen? De routebeschrijving is gelukkig superduidelijk en verdwalen zou je nog niet lukken als je het pro-beerde.

Familiebezit

Een klein stukje verder voert de route langs kasteel Medler. Het landgoed is sinds 1684 in handen van dezelfde familie, Van Dorth, die het huidige kasteel uit de 18e eeuw nog steeds be-woont. Op wandelaars hebben ze het echter niet begrepen en we mogen niet al te dichtbij komen. De achterkant van het gebouw is weinig indrukwek-kend en we lopen snel door.

Het volgende kasteel op de route is De Wildenborch. Op het landgoed be-stormen we enkele houten bruggetjes. Ergens vanuit de hoogte hoor ik een klaaglijk gemiauw, maar ik kan het beestje in nood niet ontdekken.

De Wildenborch (foto) houdt het mid-den tussen een landhuis en een kasteel. Het is een fraaie woning uit 1372, met een forse donjon tegen de gevel geplakt. Van 1790 tot zijn dood in 1840 woonde hier de bekende dichter A.C.W. Staring, die in Vorden begraven ligt. In de tuin staat een beeld met een fraai gedicht van hem.

*Gij spreidt, in uwe ontelbre schaar,
Een groots geheel ten toon
En boeit den stillen wandelaar,
Door hartvereedlend schoon*

Wanneer we het landgoed verlaten, wijk ik even van de route af naar een kerkje. Drie mensen zijn aan het schoonma-ken en hoewel ik ze zie denken 'daar heb je weer zo'n stadsmens' beloven ze een kijkje te nemen bij het bosje waar ik de kat heb gehoord.

Slingerpaadjes

De route gaat verder, door bos en over graspaden. Het is een prachtige route

en ik vraag me af waar- om ik eigenlijk niet eer- der bij DOS Barchem heb gelopen. Kleine slinger- paadjes, slechts zo nu en dan korte stukjes asfalt. Ik geniet. Als zij ook ver- antwoordelijk zijn voor de Barchemse 4daagse, dan weet ik wel waar ik mijn vakantie in juli doorbreng.

Naar de rust is er dan toch een lang stuk weg, maar dat nemen we voor lief. De wagenrust bij een boerderij is perfect geregeld, met een super-de-luxe toiletwagen van de motorclub Ruurlo die boven de gierput is geparkeerd. Daar mag menig evenementenbureau jaloers op zijn. Ik geniet van de krentenwegge en glimlach om de creatieve boerin, die bloempotten heeft gemaakt van ANWB-paddestoelen.

Alleen in het bos

Ik vertrek voor de lus van de 30, dezelfde asfaltweg terug naar het bos. Het is een fantastisch mooie lus, met veel bos en een paar heideveldjes die voorzichtig in bloei staan. Jammer wel dat het hier zo rustig is. Ik loop vrijwel de hele lus alleen.

Wanneer ik twee mannen passeer, vragen ze of ik niet bang ben om alleen in het bos te lopen. Ik reageer verbaasd. Hoezo dat dan? Ja, dat weten ze eigenlijk ook niet. Blijkbaar is het tegenwoordig normaal om als vrouw in het bos bang te zijn en is het bijzonder wanneer je dat niet bent. De omgekeerde wereld! Het bos is mijn natuurlijke habitat, mijn thuis. Ik voel me nergens zo op mijn gemak als tussen de bomen. En ik ben nog nooit iemand anders tegengekomen dan wandelaars en mountainbikers. Dus volgens mij worden de risico's schromelijk overdreven.

Aldus de wereld overpeinzend, kom ik weer terug bij de rust. Nog steeds is het erg rustig en ik ga gauw door voor het laatste stukje. Nu komen we weer enkele kastelen tegen. Eerst Enzerinck, waar ik niet van onder de indruk ben en later Den Bramel, dat werkelijk een plaatje is.

Ik ontmoet een stel dat het Pieterpad loopt; hun etappe ein-

digt in Vorden en ik vertel over het knopenlaantje, dat achter het kasteel daar moet zijn. De wandelroute komt er vandaag niet langs, het is te ver, maar gelukkig ben ik op de fiets en is het nog redelijk vroeg. Ook al is het maar 30 km, zo tegen het einde heb ik er toch genoeg van. Al de hele route loop ik alleen. Wat zal ik blij zijn dat straks de winterserie van WS78 en OLAT weer beginnen. Altijd mensen om je heen, altijd lol en gezelligheid. Ik ben blij als het erop zit en ik mijn stempeltje kan halen.

Oude en jonge knopen

Op naar het knopenlaantje. Ik fiets naar Vorden, waar het kasteel alle statige panden van vandaag in de schaduw stelt. Een snoepje van een kasteel, met prachtige luiken, een toren en een Nederlandse vlag die zich halfslachtig uitvouwt op een enkele windvlaag. Het kasteel is omringd door een prachtig landgoed, met schitterende bomen.

Aan een bewoonster vraag ik de weg naar het knopenlaantje en met haar aanwijzingen is het gauw gevonden: er staat een bordje. Hier leggen stelletjes een knoop in een jonge beuken- tak, als symbool van hun liefde voor elkaar.

Meteen al aan het begin van een pad zie ik een dun takje met een mooie knoop erin, jong nog en heel fragiel. Verderop zijn knopen van tientallen jaren oud, dik een eeuwig.

Ik vind het een ontroerende gewoonte. Ook al zijn we hier maar tijdelijk, als gast op de huid van moeder aarde, door het leggen van deze knopen, laten we toch onze sporen na.

-Rinda Scheltens-

Wandelen in België Grote Routepaden

Van Stralenstraat 40 2060 ANTWERPEN
Tel.00 32 32 32 7218
Fax 00 32 32 31 8126

TRIUMPH
SPORTPRIJZEN

Azaleastraat 30 5492 JB Sint-Oedenrode
Tel. (0413) 47 29 71 GSM (06) 10 88 58 54
De Koppele 56 5632 LB Eindhoven
GSM (06) 19 15 86 68
www.triumphsportprijzen.nl

„U bent bij ons van succes verzekerd!“

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

CAFE- BIJARD
FEESTZAAL

DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040 206 20 19
Langstraat 8 - Leende

Bruiloften

Koffietafels

Recepties

Feestavonden

Warm/koud buffet